

எதிர்பார்க்கப்படும் வெற்றியின் தலைமுறை

அஷ்ட-ஷெய்க் யூஸுப் அல்-கர்ளாவி

MMC

Mr. S. Sirajudeen
Sammanthurai
2004. 04. 04

எதர்பார்க்கப்படும் வெற்றியின் துலைமுறை

அஷ்டெய்க் யூஸுப் அல் கர்ளாவி

தமிழாக்கம்:

ஏ.எம். ஹாதும்
எம்.எம். நிஸ்வான்
எ.ஆர்.எம். ஆஷிக்
ஈ.எல்.எம். றுஸ்லி

Meelparvai Media Centre
155, Layards Broadway, Colombo 14.
Tele/Fax : 0112 321296
Email: meelparvai@gmail.com

தலைப்பு: எதிர்பார்க்கப்படும் வெற்றியின் தலைமுறை

நூலாசிரியர்: அஷ்ஷெய்க் யூஸூப் அல் கர்ழாவி

தமிழாக்கம்: ஏ.எம். ஹாதீம், எம்.எம். ரிஸ்வான், ஏ.ஆர்.எம். ஆஷிக்,
ஈ.எல்.எம். றுஸ்லி

முதற் பதிப்பு: ஏப்ரல் 2007,

விலை: 75.00

அச்சுக் கோவை: ஏ.எம். ஹாதீம்

தளக் கோலம்: எம்.டபிள்யூ.ஏ. அஸார்

அட்டை வடிவமைப்பு: அஹ்ஸன் ஆரிப்

அச்சாக்கம்: ஏ.ஜே. பிரின்றஸ் (பிரைவேற்) லிமிட்டட்
44, ஸ்டேஷன் ரோட், தெஹிவளை

வெளியீடு: மீள்பார்வை ஊடக மையம்
155, லெயார்ட்ஸ் புரோட்வே, கொழும்பு 14.

Title: Ethirparkkappadum Vettiyn Thalaimurai, Author: Ash-sheikh Yusuf Al Qaradawi, Translators: A.M. Hathim, M.M. Rizwan, A.R.M. Aashiq, E.L.M. Ruzly, Typeset: A.M. Hathim, Layout: M.W.A. Azar, Cover Design: Ahsan Arif, Printers: A.J. Prints (Pvt) Ltd, Publishers: MMC, 155, Layards Broadway, Colombo 14, First Print: April 2007, Price: 75.00, copy right © MMC.

சமர்ப்பணம்

எமது அறிவுத் தந்தை அல்ஹாஜ் மர்ஹூம்
எம்.ஐ.எம். நளீம் அவர்களுக்கும்,
எம்மை இந்நிலைக்கு ஆளாக்கிய எம்பாசமிகு
பெற்றோர்க்கும்,
என்றும் கண்ணியத்திற்குரிய எமது
ஆசான்களுக்கும்,
சத்தியப் பாதையில் தொடர்ந்தும் உண்மையாக
உழைக்கின்ற ஒவ்வோர் ஆன்மாவுக்கும்...

இப்பணி சமர்ப்பணம்.

வெளியீட்டுரை

இஸ்லாமிய சிந்தனையை சமூகத்தின் மத்தியில் உயிர் பெற வைக்க வேண்டும் என்பது வெறும் ஆர்வம் மட்டுமல்ல. அதுவே நாம் எமது தோள்களில் சுமந்த பொறுப்பாகும்.

இன்று உலகம் முழுவதும் முஸ்லிம் உம்மா பாரிய சோதனைகளுக்கும் நெருக்கடிகளுக்கும் முகம் கொடுத்துள்ளது. பலஸ்தீன், ஈராக், காஷ்மீர், செச்னியா... என இது நீண்டு செல்கிறது. நமது உள்நாட்டிலும் முஸ்லிம்கள் அனுபவிக்கும் துயரங்கள் சொல்லி மாளாதவை.

ஆயினும், இது நம்மில் நம்பிக்கை இழப்பை ஏற்படுத்துமாயின், அதுவே நமது ஈமானின் பலவீன நிலையாகும். வெற்றி எல்லோருக்குமான ஒரு சொத்து அல்ல. அல்லாஹ்வை ஆழ்ந்து நேசித்து, அவனது மார்க்கம் நிலைப்பதற்காக உழைக்கின்றவர்களுக்கே அது சொந்தமானது. முஃமின் களுக்கே எமது இரட்சகனாகிய அல்லாஹ்தஆலா உயர்ந்த வெற்றியைப் பரிசளிக்கிறான்.

வெற்றி பெற வேண்டுமாயின், அதற்கான தயார்நிலையை நாம் நம்மில் உருவாக்கிக் கொள்ள வேண்டும். உன்னத இஸ்லாத்தை நோக்கி மீள்வதே அதற்கான ஒரே வழியாகும்.

சமகாலத்தின் மிகச் சிறந்த இஸ்லாமிய அறிஞரான அஷ்ஷெய்க் யூஸுப் அல்கர்ழாவி அவர்களின் மிகச் சிறந்த நூலொன்றை உங்களின் பார்வைக்காக வழங்குகிறோம். வெற்றிபெறும் தலைமுறை ஒன்றின் உன்னத பண்புகள் பற்றி இது ஆழமாக விளக்கிச் செல்கிறது. நமது ஆன்மாவுடன் மிக நெருக்கமாக உரையாடுகிறது.

எதிர்பார்க்கப்படும் அந்த வெற்றியின் தலைமுறையில் நாமும் பங்காளிகளாக மாறவேண்டும். அதற்கான பாதையை இந்நூல் வரைந்து காட்டுகிறது. அல்லாஹ் அந்த உயர்ந்த கூட்டத்தில் எம்மனைவரையும் இணைத்துக் கொள்வானாக.

இந்நூலை தமிழில் அழகுற மொழி பெயர்த்துத் தந்த ஜாமியா நஸீமியா மாணவர்களான ஏ.எம். ஹாதிம், எம்.எம். நிஸ்வான், ஏ.ஆர்.எம். ஆஷிக், ஈ.எல்.எம். றுஸ்லி ஆகியோருக்கு எமது ஆழ்ந்த நன்றிகள். மேலும் இதன் படிக்களை ஒப்பு நோக்கிய அஷ்ஷெய்க் பீ.எம்.எம். இர்பான், எம்.எச்.எம். நாளிர் ஆகியோருக்கும் எமது மனம் நிறைந்த நன்றிகள்.

நூல் வெளியீட்டுப் பிரிவு
மீள்பார்வை ஊடக மையம்

மொழிபெயர்ப்பாளர் உரை

அனைத்துப் புகழும் அல்லாஹ்வுக்கே உரித்தாகும். அதேபோல் அவனது தூதரான முஹம்மது (ஸல்) அவர்கள் மீது சாந்தியும் சமாதானமும் உண்டாவதாக...

“எதிர்பார்க்கப்படும் வெற்றியின் தலைமுறை” என்ற இந்நூலானது அஷ்ஷெய்க் யூஸூப் அல்கர்ழாவி அவர்கள் எழுதிய “ஜீலுன் நஸ்ரில் மன்ஷூத்” என்ற அறபு மொழியிலான நூலின் தமிழாக்கமாகும். இந்நூல் குறிக்கும் வெற்றி பெறும் தலைமுறை நிஜ உருவாக வரையப்படுவதற்கு முன்னர் நிழல் உருவமாக வரையப்படுவதே ஏற்றமாக இருக்கும் எனக் கருதியும். இத்தலைமுறையின் முதலாவது அணியில் நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் இருக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடனுமே இந்நூல் உங்கள் கைவசம் வந்து, உங்களோடு வாழவும் இருக்கின்றது.

இஸ்லாமல்லாத கோட்பாடுகள் மனித சிந்தனைகளை ஆக்கிரமித்திருக்கும் இவ்வேளையில், றசூல் (ஸல்) அவர்கள் கொண்டு வந்த இஸ்லாமிய மார்க்கத்தின் மூலமாகவே உன்னத சமூகம் உருவாகும் என்பதை இந்நூல் மூலம் உணர்த்த வருகிறோம். இதற்கு மிகச் சிறந்த உதாரணம்தான் நபி (ஸல்) அவர்கள் உருவாக்கிய ஸஹாபா சமூகமாகும்.

இம்மொழி பெயர்ப்பை ஜாமியா நஸீமியா மாணவர்களாகிய நாம் (ஏ.எம். ஹாதிம், எம்.எம். ரிஸ்வான், ஏ.ஆர்.எம். ஆஷிக், ஈ.எல்.எம் நுஸ்லி) இணைந்து செய்திருக்கின்றோம். இம்மொழி பெயர்ப்பானது எமது

கன்னி முயற்சியாகையால் நான்கு பேர் இணைந்து செய்வதாக முடிவெடுத்தோம். இது சிறியதோர் முயற்சியாக இருந்தாலும் பாரிய அனுபவங்களை எமக்கு அளித்தது. இச்செயற்பாட்டை 2005ன் இறுதிப் பகுதியில் ஆரம்பித்து முடித்தபோதிலும் கூட சில காரணங்களால் அச்சுக்கு வருவது காலதாமதமாகிவிட்டது.

எனவே இவ்வெழுத்துக் கோவையிலிருந்து பேசும் பூக்களாய், நகரும் மலைகளாய் வெற்றி பெறும் தலைமுறை உதயமாகும் என்ற எதிர்பார்க்கை எமக்கு உண்டு. இத்தலைமுறையின் உதயம் தொலைதூரம் இல்லை எனவே. அதன் முதல் அணியில் நாம் அனைவரும் இணைய வேண்டும் என்ற அல்லாஹ்வுக்கு நன்றி கூறியவர்களாக எமது இம்மொழி பெயர்ப்பில் பெரிதும் உதவி. ஊக்கமளித்த அஷ்ஷெய்க் பீ.எம்.எம். இர்பான் (நளீமி) M.A அவர்களுக்கு விசேடமான நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

அத்தோடு இந்நூலை வெளியிட முன்வந்த மீள்பார்வை ஊடக மையத்தினருக்கும், கணினியில் அச்சுக் கோவை செய்த சகோதரர் ஏ.எம். ஹாதிம் அவர்களுக்கும், வேறு பல உதவிகள் அளித்த சகோதரர் றொஷான் அவர்களுக்கும் மற்றும் ஏனைய சகோதரர்களுக்கும் எமது மனமார்ந்த நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்வதோடு அல்லாஹ்வின் அருளும், மன்னிப்பும் கிட்ட வேண்டும் என பிரார்த்தனை புரிந்தவர்களாக, உங்கள் கரங்களில் இதனைச் சமர்ப்பிக்கின்றோம்.

04.02.2007

உள்ளே...

- வெற்றி பெறும் தலைமுறை / 09
இஸ்லாம் - உம்மத்தின் ஆன்மா / 11
சில அடிப்படைப் பிரச்சினைகள் / 13
வெற்றிக்கான நியதிகள் / 15
அரவணைப்பையும் பராமரிப்பையும் எதிர்பார்க்கும் ஈமான் / 20
இஸ்லாமிய சீர்திருத்தவாதிகளின் உயரிய எதிர்பார்ப்பும் கவலையும் / 21
முஸ்லிமான் ஆண்களையும் பெண்களையும் கொண்ட ஒரு சந்ததி / 24
இச்சந்ததி குறித்து அல்குர்ஆனும் அஸ்ஸுன்னாவும் / 26
யதார்த்தத்தையும் அறிவுபூர்வமான அணுகுமுறையையும் விசுவாசித்தல் / 31
செயற்பாட்டையும் சமூக உருவாக்கத்தையும் மேற்கொள்ளல் / 33
தூய்மையும் அல்லாஹ்வைச் சார்ந்தும் நிற்கின்ற பண்பும் / 36
இஸ்லாமிய அடையாளம் கொண்ட சமூகம் / 38
அந்நியமாக நோக்கப்படுபவர்கள் - மக்களோடு கலந்து வாழ்பவர்கள் / 40
தஃவாவையும் ஜிஹாதையும் கடைப்பிடிப்பவர்கள் / 41
கண்ணியமும் பலமும் கொண்டவர்கள் / 44
சமநிலை கொண்ட சந்ததி / 48
பாவமன்னிப்புக் கோரி அல்லாஹ்வின்பால் மீளுபவர்கள் / 52
நாம் எதிர்பார்க்கும் வெற்றிக்குரிய சந்ததியினர் / 55

எதிர்பார்க்கப்படும் வெற்றியின் தலைமுறை / 08

வெற்றி பெறும் தலைமுறை

பெய்நூத்தும் ஸப்றாவும் ஷாத்லாவும் கொலைக் களமாக்கப்பட்டன. இஸ்லாமிய இரத்தம் அங்கு ஏராளமாக சிந்தப்பட்டது. பெண்களும் சிறுவர்களும் முதியவர்களும் அச்சமோ வெட்கமோ இன்றி வெட்டிக் கொல்லப்பட்டனர். வீடுகள் இடிக்கப்பட்டன. ஆதரவற்றுக் கூடாரங்களில் ஓதுங்கியிருந்தோர் அக்கூடாரங்களோடு சேர்த்தே துவம்சம் செய்யப்பட்டனர். இத்தனைக்கும் முன்னால், இறந்தவர்கள் போன்று எதுவும் செய்ய முடியாதவர்களாய், குறிப்பாக அறபிகளும் பொதுவாக முஸ்லிம்களும் உட்கார்ந்திருந்தனர். நாகரிக உலகமோ எதையும் அசைக்காமலும் எதையும் நிறுத்தாமலும் இந்தச் சோகத்தை வெறுமனே பார்த்து ரசித்துக் கொண்டிருந்தது. இத்தனையையும் கண்டு இருப்புக் கொள்ளாமல் குழப்பத்தில் சிக்கித் தடுமாறிய எனது நண்பர்

“நீ பார்க்கவில்லையா? நீ கேட்கவில்லையா?!” என்று கேட்டார்.

அதற்கு நான்

“ஆம் நிச்சயமாக நான் பார்த்தேன்; கேட்டேன். அறபிகளின் கோழைத் தனத்தையும் முஸ்லிம்களின் இயலாமையையும் கண்டு, வெடிக்கும் நெஞ் சோடும் கொதிக்கும் நரம்புகளோடும் அந்த சோக நிகழ்வின் கூடவேதான் நானும் வாழ்ந்து கொண்டிருந்தேன். இதற்கு முன்னரும் இஸ்லாமிய நாடுகள் அவற்றின் சொந்த மண்ணிலேயே தாக்குதலுக்குட்பட்டன. அவற்றின் பூர்வீக இஸ்லாமிய நகரங்கள் வேரோடு அழிக்கப்பட்டன. பள்ளிவாசல்கள் இடித்துத் தரைமட்டமாக்கப்பட்டன. அவற்றில் மக்கள் சுஜலிதிலும் ருகூஉவிலும் இருந்த

நிலையில் கொல்லப்பட்டனர். கற்புடைய முஃமினான பெண்கள் மாபபங்கப் படுத்தப்பட்டனர். இவ்வாறு நடந்தும் இத்தகைய கொடுங்கோலர்களை எதிர்க்கின்ற ஒரு வார்த்தையையோ அல்லது நிலைப்பாட்டையோ பலவீனமடைந்தவர்களுக்கான உதவியையோ நாம் கேட்கவோ பார்க்கவோ இல்லை. அறபிகளும் அதனைச் செய்யவில்லை; முஸ்லிம்களும் செய்யவில்லை. உண்மையில், காரிருளில் நிலவுகின்ற பயங்கரமான மயான அமைதி போன்றே அவர்கள் மௌனம் சாதித்தனர்.

எப்போதாவது அவர்கள் தரப்பிலிருந்து ஒரு குரல் வெளியாவதை நீ செவிமடுத்தால் அதுகூட அவர்கள் தங்களுக்கு மத்தியில் சாடிக் கொள்வதாகவே இருக்கும். இன்னொரு நாள் அவர்கள் ஆவேசத்தோடும், பலத்தோடும் இயங்கிக் கொண்டிருப்பதாக நீ கண்டால் அதுகூட அவர்கள் தங்களுக்குள்ளே சண்டையிட்டுக் கொள்வதாகவே இருக்கும். இவர்களது இச்செயலானது நபி (ஸல்) அவர்களது தோழர்களுக்கு மாற்றமாக இருப்பதற்கு முயற்சிப்பது போன்றே இருக்கின்றது. அத்தோழர்களோ “நிராகரிப்பாளர்களோடு மிகக் கடுமையாகவும் தங்களுக்கு மத்தியில் மிக இரக்கமாகவும் நடப்பார்கள்” (அல்பத்ஹ்:29).

ஆனால் இவர்களது நிலையோ, தமக்கிடையே கடின சித்தமாகவும் தமது எதிரியோடு அன்பாகவும் இருக்க விரும்புவதாகவே தோன்றுகின்றது. இதற்கு முன்னர் அல்லாஹ் வர்ணித்த யூதர்களின் பண்புகள் இவர்களைக் கவர்ந்து விட்டன போன்றமிருக்கின்றது. “அவர்களுக்கு மத்தியில் அவர்களின் சண்டை கடினமானதாயிருக்கும். அவர்களை ஒன்றுபட்டிருப்பதாக நீர் எண்ணுகின்றீர். (ஆனால்) அவர்களுடைய இருதயங்களோ சிதறிக்கிடக்கின்றன. அது நிச்சயமாக அவர்கள் அறியாத சமூகத்தவர்களாக இருக்கின்ற காரணத்தினாலேயாகும்.” (அல்ஹஷ்:14)

நண்பர் தொடர்ந்தார்:

“இந்த இருளுக்கு ஒரு முடிவே இல்லையா? இந்த இரவிற்கு ஒரு விடிவே இல்லையா? இந்த சமூகத்திற்கு அதன் இலக்கை அறிந்து கொள்வதற்கும், சத்தியப் பாதையில் செல்வதற்குமான நேர காலம் வரவில்லையா? இன்னும் அதற்கு ஒற்றுமைப்பட்டு -அவர்கள் தங்களுக்குள்ளேயே சண்டையிட்டுக் கொள்வதற்கு மாறாக- எதிரிகளோடு போராடுவதற்கான நேரம் வரவில்லையா? அது தன்னையே மறந்ததன் பின்னர் தன்னைப்பற்றி மீண்டும் நினைத்துப் பார்ப்பதற்கான நேரம் அதற்கு இன்னும் வரவில்லையா? அதற்கு, யர்மூகில் காலித் (றழி) அவர்களது தினத்தைப் போலவும், காதிஸியாவில் ஸஃதினதும்.

அஜ்னாதீனில் அம்ரினதும். அன்தலூஸில் தாரிக்கினதும். ஹித்தீனில் சலாஹுத்தீன் அய்யூபியினதும். ஐன் ஜாலூத்தில் கத்ஸினதும். கொன்ஸ்தாந்து நோபிளில் முஹம்மத் அல் பாதிஹினதும். நாட்களைப் போன்ற பிரகாசமான நாட்களைக் கொண்டு இருள் படிந்த தோல்விகளை அழித்துவிடு வதற்கான நேரம் வரவில்லையா?”

நான் சொன்னேன்:

நண்பனே, நம்பிக்கை இழக்காதீர்! ஏனெனில் காரிருளையுடைய இரவைத் தொடர்ந்து பளிச்சென்ற பிரகாசமான உதயம் வருவது இறை நியதி. காலை உதயத்திற்கு முன்னரான ஒரு சில மணித்தியாலங்கள்தான் இராக்காலத்தின் மிகவுமே கடுமையான காரிருள் பகுதியாகும். அல்லாஹுதஆலா தனது படைப்பிலே சில தீர்க்கமான விதிகளை ஏற்படுத்தியிருக்கின்றான். அவற்றை நாம் புரிந்து கொண்டு அறிவுபூர்வமாக செயற்பட வேண்டும்.

இங்கு நாங்கள் பிரதானமான இரு விடயங்களில் எங்களது கவனத்தைச் செலுத்த வேண்டும்:

இஸ்லாம் - உம்மத்தின் ஆன்மா

ஒவ்வொரு தனிமனிதனுக்கும் ஆன்மா இருப்பது போல நிச்சயமாக ஒவ்வொரு உம்மத்திற்கும் ஆன்மா இருக்கின்றது. அதன்மூலம்தான் அவ்வும்மத் உயிர் பெறுகின்றது. மனிதன் தனது உயிரை இழக்கின்றபோது உயிரற்ற சடலமாக மாறுவது போன்று, உம்மத்தானது தனது ஆன்மாவை இழக்கின்ற போது எவ்வித இணைப்புமற்ற வெறும் தனி நபர்களாக மாறுகின்றது. அல்லது எவ்வித அத்திவாரமுமற்ற ஒரு கட்டிடமாக மாறுகின்றது. நண்பனே! உண்மையில் எங்களது உம்மத் தற்போது உயிரற்ற நிலையிலேயே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றது அல்லது அது உயிரற்றதாக வாழவேண்டும் என்று அடுத்தவர்கள் நினைக்கின்றார்கள்.

நீ வினவலாம்:

“எங்களது உம்மத்தின் ஆன்மா எது?

அது உயிரற்றதாக வாழ வேண்டும் என்று விரும்புவோர் யார்?”

நான் மிகத் தெளிவாகக் கூறுவேன்: எமது உம்மத்தின் ஆன்மா இஸ்லாம் தான். அதுதான் நேற்று இறந்து கிடந்த உயிர்ப்பித்தது; சிதறிக் கிடந்த அதனை ஒன்று சேர்த்தது; வழிகேட்டில் இருந்த உம்மத்தை நேர்வழிப்படுத்தியது;

மடமையில் இருந்த உம்மத்திற்கு அறிவு புகட்டியது; இருளிலே தட்டுத் தடுமாறிக் கொண்டிருந்த அதனை பிரகாசத்தின்பால் வழிநடாத்தியது. மேலும் இந்த உம்மத்தை மக்களுக்காக வெளிப்படுத்தப்பட்ட சிறந்த உம்மத்தாகவும் மாற்றியமைத்தது.

அப்போது சிலைகளை வணக்கிக் கொண்டும் மந்தைகளை மேய்த்துக் கொண்டுமிருந்தவர்களை முழு உம்மத்தினதும் மேய்ப்பாளர்களாகவும். இருளின்போது வழிகாட்டுபவர்களாகவும் மாற்றியமைத்தது இந்த இஸ்லாம் தான். மேலும், இதுதான் இந்த உம்மத்தினரை கிழக்கிலும் மேற்கிலும், வடக்கிலும் தெற்கிலும் பரவச் செய்து, அங்கே அல்குர்ஆனையும் சுன்னாவையும் கற்றுக் கொடுப்பவர்களாகவும், நீதியையும் அன்பையும் பரப்புவவர்களாகவும், விசுவாசம், அறிவு என்ற கொடியின் கீழ் அனைத்து மக்களையும் ஒன்று திரட்டுபவர்களாகவும் ஆக்கியது. அந்தவகையில், அவர்கள் மனிதன் மனிதனை வணங்குவதைவிட்டும் தடுத்து அல்லாஹ்வை மாத்திரம் வணங்குவதன்பால் வழிநடாத்தினார்கள். இன்னும், சுருங்கிய உலகத்திலிருந்து மிகப் பரந்ததோர் உலகத்திற்கு மக்களை அவர்கள் கொண்டு சென்றார்கள்; மதங்களின் அநியாயங்களிலிருந்து மக்களை வெளியேற்றி இஸ்லாத்தின் நீதியை நோக்கி மக்களை அழைத்துச் சென்றார்கள்.

பலவீனமான காலகட்டங்களில் கூட இந்த உம்மத்தை நிலைத்திருக்கச் செய்தது மட்டுமன்றி, கிழக்கிலிருந்து படையெடுத்து வந்த தாத்தாரியப் படைகளையும் மேற்கிலிருந்து வருகைதந்த சிலுவை வீரர்களையும் எதிர் கொள்வதற்காக அதன் ஒற்றுமையையும் பலத்தையும் ஒன்று திரட்டி தூண்டி விட்டதும் இந்த இஸ்லாம்தான். ஹித்தீனில் சிலுவை வீரர்களுக்கு எதிராகவும் ஐன்ஜாலுரத்தில் தாத்தாரியர்களுக்கு எதிராகவும் அது பெற்ற வெற்றிக்குப் பின்னணியில் இருந்ததும் இஸ்லாம்தான்.

இந்த உம்மத்திற்கு அதன் உயிரோட்டத்தை மீள்பெற்றுக் கொடுப்பதற்கும், அல்லாஹ்வின் பெயரால் அதனை ஐக்கியப்படுத்துவதற்கும், ஈமானின் மூலம் அதன் சக்திகளை வெளிக்கொண்டு வருவதற்கும் இன்றும் கூட ஆற்றல் பெற்றிருப்பது இஸ்லாம்தான். எனவே, “யார் இந்த உம்மத் இஸ்லாத்தை விட்டும் பிரிந்த நிலையில் வாழவேண்டும் என்று விரும்புகின்றாரோ, அவர் இவ்வும்மத் உயிரற்ற பிணமாக வாழவேண்டும் என்றும் வெள்ளத்தில் அடிபட்டுச் செல்கின்ற சரகுகள் போல் இருக்க வேண்டும் என்றும் விரும்புகிறார்” என்பதே பொருளாகும்.

இந்த உம்மத் ஆன்மாவற்ற நிலையில் வாழவேண்டும் என்று விரும்புகின்ற வர்களைப் பொறுத்தவரை, அவர்கள்தான் இதன் எதிரிகள்; அதன்மேல் குரோதம் கொள்பவர்கள்; அதற்குப் பயப்படுபவர்கள்; அதன் வளங்களில் பேராசை கொள்பவர்கள். அந்த எதிரிகள் பிரிந்து கிடந்த போதிலும் அவர்களை ஒன்றிணைப்பனவாக இக்காழ்ப்புணர்ச்சிகளும், பேராசைகளும், அச்சங்களும் காணப்படுகின்றன. இவை மூன்றுமே இந்த உம்மத்திலுள்ளவர்களைப் பிரிப்பதற்கும், அதற்கெதிராக சூழ்ச்சிகள் செய்வதற்கும், அதன் விவகாரங்களில் சதி செய்வதற்கும் அவர்களை ஒன்றுசேர்த்தது.

அவர்கள் இவ்வம்மத்திற்கெதிராக சூழ்ச்சி செய்கின்ற படுபாதக யூதர்களாகவும், தந்திரம் நிறைந்த சிலுவை வீரர்களாகவும், நிராகரிப்பாளர்களான கொம்பூனில வாதிகளாகவும், இந்த அனைவருக்குமாக உழைக்கின்ற உளவாளிகளாகவும் காணப்படுகின்றார்கள். சிலபோது இவர்கள் வெளிப்படையாகவும் பல நேரங்களில் முகமூடி அணிந்தவர்களாகவும் தொழிற்படுவார்கள்.

சில அடிப்படைப் பிரச்சினைகள்

அனைத்துப் பிரச்சினைகளிலும் முதன்மையானது, இவ்வம்மத் தன்னை யும், தன் தூதையும் மறந்த நிலையில் வாழ்வதாகும். இதனால்தான் அதற்கு தனது நண்பன் யார்? எதிரி யார்? என்பது தெரிவதில்லை. தனக்கெதிராக மறைமுகமாகப் பின்னப்படுகின்ற சதிவலைகளும், உணவுப் பண்டங்களில் மறைத்துவைக்கப்பட்டிருக்கின்ற நஞ்சும், கவர்ச்சிகரமான தோற்றங்களில் தன்னை நோக்கி வருகின்ற அழிவும் அதற்குத் தெரிவதில்லை.

இந்த வகையில் அது குப்ரை சுதந்திரம் என்றும், பாவத்தை கலை என்றும், ஒழுக்க வீழ்ச்சியை முற்போக்கு என்றும் பெயர்கூறி அழைக்கின்றது. இன்னும் வீக்கத்தை கொழுப்பு என்றும், கானலை நீர் என்றும் எண்ணுகின்றது.

எங்களது உம்மத் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கின்ற மற்றுமொரு பாரிய பிரச்சினைதான் முஸ்லிம்களுக்கு மத்தியில் நாம் காண்கின்ற பிரிவினையாகும். தேசியவாதம், பிரதேசவாதம், மொழிவாதம், பல்வேறுபட்ட கொள்கைவாதங்கள் என்பனவே இப்பிரிவினைக்குக் காரணமாக அமைகின்றன. அதன் மூலம் முஸ்லிம்கள் அல்லாஹ்வின் சத்தியப் பாதையை விட்டும் தூரமாகி பிளவுபட்டு நிற்கின்றனர். சத்தியத்தை விட மனோ இச்சையையும், அல்லாஹு ஆலாவின் திருப்தியை விட கிட்டிய இலாபங்களையும், பாரிய இவ்வம்மத்தின் நலனைவிட குறிப்பிட்ட பிரதேசத்தின் அல்லது தனி நபர்களின் நலனையும் மேலாகக் கருதுகின்ற சுயநல அதிகாரத்திற்கும் இதில் பங்குண்டு.

இது தவிர. ஒவ்வொரு நாட்டினுள்ளேயும் ஆட்சியாளர்களுக்கும் குடிமக்களுக்குமிடையே கூட பிரிவினைகள் காணப்படுகின்றன. குடிமக்களைப் பொறுத்தமட்டில் அவர்கள் இஸ்லாத்துடனான தங்களது இயல்பு நிலையிலும். தங்களது வரலாற்றோடும் நிகழ்வுகளோடுமே வாழ்கின்றார்கள். ஆட்சியாளர்களோ தங்களது வளர்ப்பு முறை. நலன்கள். விசுவாசம் என்பவற்றுக்கேற்ப இஸ்லாத்திற்கெதிரான முகாம்களோடு பின்னிப்பிணைந்து நிற்கின்றனர்.

இந்த வகையில் அவர்கள் -இஸ்லாத்தை வெறுக்காத போதிலும் - அதன் ஆட்சி. அதிகாரம் மீண்டும் வருவதையிட்டு பயப்படுகின்றனர். அதன் போதனைகள் நாட்டினுள் ஊடுருவி விடுமோ என்றும் பயப்படுகின்றனர். எனவே அவர்கள் ஒரு துருவத்திலும் அவர்களது குடிமக்கள் இன்னொரு துருவத்திலும் - ஒருபோதும் சந்திக்க முடியாத இரு சமாந்தரக் கோடுகளைப் போன்று - வாழ்கின்றனர்.

இதனையடுத்து வருகின்ற பிரிவினைதான் அறிஞர்களுக்கும் பொதுமக்களுக்கும்மிடையேயானது. பொது மக்களைப் பொறுத்தவரை அவர்கள். தமது இயல்பிலேயே சிந்தனை. நடத்தை ஆகியவற்றில் மார்க்க மயப்பட்டவர்களாக இருக்கின்றார்கள். அறிஞர்களோ -இங்கு நான் நாடுவது அவர்களில் அதிகமானோரையே தவிர அனைவரையும்ல்ல - அவர்கள் அறிவியல் காலனித்துவத்திற்குட்பட்டு தங்களது அதிகாரத்திலிருந்து பிரிந்து நிற்கின்றனர். இக்காலனித்துவம் அவர்களது சுயத்தை அழித்துவிட்டது. இன்னும் அது இஸ்லாம் பற்றியும். இஸ்லாமிய ஷரீஆ பற்றியும். அதன வரலாறு. சட்டம். உம்மத் பற்றியதான தவறான கருத்துக்களை அவர்களது மூளையில் நிரப்பியிருக்கின்றது.

எனவே அவர்கள் மதசார்பற்ற கொள்கையை சிந்தனையாகவும். வழிமுறையாகவும் விசுவாசிக்கின்றனர். இந்த மார்க்கத்தை மனிதனுக்கும் அவனது இரட்சகனுக்குமிடையில் நிலவுகின்ற தொடர்பாக மட்டுமே அவர்கள் எண்ணுகின்றனர். இந்தவகையில் மதத்திற்கு இந்த வாழ்க்கையை வழி நடாத்துவதற்கோ. அல்லது சமூக விவகாரங்களில் ஷரீஆ ரீதியாகவோ அல்லது வழிகாட்டல். நடைமுறை ரீதியாகவோ தலையீடு செய்வதற்கோ இடமில்லை என்று நினைக்கின்றார்கள். அவ்வாறு இடம் வழங்கப்படுமாக இருந்தால் அது பள்ளிவாசலில் தொழுகைக்காகவும். உபதேசத்திற்காகவும். பாடசாலைகளில் சமயப்பாடத்திற்கு மட்டுமாகவும். வானொலி. தொலைக்காட்சிகளில் மார்க்கரீதியான உரைக்காகவும். பத்திரிகைகளில் சமயத்திற்கான விசேட பகுதியாகவுமே அமைந்திருக்கும். இவர்கள் இதன்மூலம் இஸ்லாத்திற்கு கொடுக்க வேண்டியதை கொடுத்தவர்களாக

வும். அதனை சிறப்பித்து சங்கைப்படுத்தியவர்களாகவும் தங்களை எண்ணிக் கொள்கின்றனர். வாழ்வுக்கான ஒழுங்காக அல்லது ஆட்சிக்கான சட்ட யாப்பாக இஸ்லாத்தை எடுத்துக் கொள்வதைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு போதுமே அவர்கள் அதனை அனுமதிப்பதில்லை.

வெற்றிக்கான நியதிகள்

உண்மையில் வெற்றியானது எதேச்சையாக வருவதில்லை. எதிர்பாராமலும் வந்திறங்குவதில்லை.

நிச்சயமாக வெற்றிக்கென்று சில விதிகளும் நியதிகளும் இருக்கின்றன. அல்லாஹுதஆலா அவற்றைத் தனது அடியார்களான முஃமின்கள் - விசுவாசிகள் - அறிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காகவும், அறிவுபூர்வமாக அதனோடு தொழிற்பட வேண்டும் என்பதற்காகவும் அவற்றைத் தனது புனித வேதத்தில் பதிவு செய்துள்ளான்.

முதலாவது நியதி

நிச்சயமாக வெற்றியென்பது அல்லாஹ்வின் புறத்திலேயே இருக்கின்றது. எனவே அல்லாஹுதஆலா யாருக்கு வெற்றியை வழங்குகின்றானோ அவருக்கு எதிராக ஒட்டு மொத்த சமூகமுமே ஒன்று சேர்ந்த போதிலும் கூட அவர் தோற்கடிக்கப்படமாட்டார். மேலும் அல்லாஹுதஆலா யாரை கைவிட்டு விடுகின்றானோ அவர் ஒரு போதும் வெற்றியடையவே மாட்டார் அவரிடம் படைப் பலம், ஆயுதபலம் போன்ற அனைத்துமே இருந்த போதிலும்கூட.

இதோ அல்குர்ஆனின் வசனங்கள் மிகத்தெளிவாக எவ்வித மயக்கத் திற்கோ, இடம்பாடுகளுக்கோ இடமின்றி உறுதியாகப் பேசுகின்றன:

“(விசுவாசிகளே) அல்லாஹ் உங்களுக்கு உதவி செய்தால் உங்களை வெல்பவர் எவருமில்லை. அவன் உங்களைக் கைவிட்டுவிட்டால், அதன்பிறகு உங்களுக்கு உதவி செய்வார் யார் இருக்கிறார்கள்? எனவே அல்லாஹ்வின் மீதே விசுவாசிகள் நம்பிக்கையை ஏற்படுத்திக் கொள்ளட்டும்.” (ஆல இம்ரான்:160)

“நீங்கள் உங்கள் இரட்சகனிடம் உதவி வேண்டியபோது ‘நிச்சயமாக நான் உங்களுக்கு உங்களோடு இணைந்து வரக் கூடிய ஓராயிரம் மலக்குமார்களைக் கொண்டு உதவி புரிவேன்’ என்று அவன் உங்களுக்குப் பதிலளித்தான். அதனை

அல்லாஹ் உங்களுக்கு ஒரு நன்மாராயமாகவும். அதனால் உங்கள் உள்ளங்கள் திருப்தியடைய வேண்டும் என்பதற்காகவுமே அன்றி ஆக்க வில்லை. இன்னும், உதவி அல்லாஹ்விடமிருந்தே அன்றி வேறில்லை. நிச்சயமாக அல்லாஹ் (யாவரையும்) மிகைத்தவனாகவும், நுண்ணறிவுடைய வனாகவும் இருக்கின்றான்.” (அல் அன்பால்: 9.10)

ஜாலுத்தின் பெரும் படைக்கெதிராக தாலுத்தின் தோழர்களுக்கு -அவர்கள் எண்ணிக்கையில் குறைவாக இருந்தும்- வெற்றியளித்தது போன்று, பெருந் திரளானவர்களுக்கு எதிராக சொற்ப தொகையையுடையவர்களுக்கு அல்லாஹ் வெற்றியை வழங்குவான். ஜாலுத்தின் படையில் காணப்பட்ட பெரும் எண்ணிக்கையான வீரர்களையும், பலம் பொருந்திய யுத்த தளபாடங்களையும் கண்டு தாலுத்தின் தோழர்களிற் சிலர் கூறியதை அல்குர்ஆன் பின்வருமாறு பதிவுசெய்துள்ளது:

“ஜாலுத்துடனும் அவனது படைகளுடனும் இன்று போர் புரிய எங்களுக்கு வலுவில்லை (என்று அவர்கள் கூறினர்). எனினும், நிச்சயமாக தாங்கள் அல்லாஹ்வைச் சந்திக்கக்கூடியவர்கள் என உறுதி கொண்டிருந்தவர்களோ (பின்வருமாறு) கூறினார்கள்: ‘எத்தனையோ சிறு கூட்டத்தினர் பெருங் கூட்டத்தாரை அல்லாஹ்வின் அனுமதியோடு வென்றிருக்கிறார்கள். இன்னும், அல்லாஹ் பொறுமையாளர்களுடன் இருக்கின்றான்’.” (அல்பகரா: 249)

முஹம்மத் நபி (ஸல்) அவர்கள் “தவர்” குகையிலிருந்த தினத்தில் அவர்களுக்கு அல்லாஹ் உதவி செய்தது போன்று எவ்விதமான படையோ, ஆயுதமோ அற்ற ஒருவருக்குக் கூட அவன் உதவி செய்யக் கூடும்.

“(நம் தூதராகிய) அவருக்கு நீங்கள் உதவி செய்யாவிட்டால் (அவருக்கு யாதொரு நஷ்டமுமில்லை). நிராகரிப்பவர்கள் அவரை ஊரை விட்டும் வெளியேற்றியபோது நிச்சயமாக அல்லாஹ் அவருக்கு உதவி செய்தே இருக்கிறான். குகையில் இருவரில் ஒருவராக இருந்தபோது (நம் தூதர்) தம் தோழருக்கு (அபூபகர்) ‘கவலைப்படாதீர்கள் நிச்சயமாக அல்லாஹ் எம்முடன் இருக்கின்றான்’ என்று கூறினார். அப்போது அல்லாஹ் அவர்மீது தன்னுடைய அமைதியை இறக்கிவைத்தான். மேலும், நீங்கள் பார்க்க முடியாத படைகளைக் கொண்டு அவரைப் பலப்படுத்தினான். நிராகரிப்போரின் வாக்கைக் கீழாக்கினான். ஏனெனில், அல்லாஹ்வின் வாக்குதான் மேலோங்கும். அன்றியும் அல்லாஹ் (யாவரையும்) மிகைத்தவன்; தீர்க்கமான அறிவு உடையவன்.” (அத்தவ்பா: 40)

கிரண்டாவது நியதி

யார் அல்லாஹ்வுக்கு உதவி புரிகின்றாரோ நிச்சயமாக அல்லாஹ் தனக்கு உதவி புரிவருக்கு மாத்திரமே உதவி புரிகின்றான். நிபந்தனை-அதன் விளைவு என்ற வகையான வசனப்பிரயோகத்தினூடாக இது அல்குர்ஆனில் கூறப்பட்டுள்ளது:

“ஈமான் கொண்டவர்களே! நீங்கள் அல்லாஹ்வுக்கு உதவி செய்தால் அவன் உங்களுக்கு உதவி செய்து உங்கள் பாதங்களையும் ஸ்திரப்படுத்துவான்.” (முஹம்மத்: 07)

அவ்வாறே ஒரு செய்தியை உறுதிப்படுத்துவதற்காக அறபு மொழியில் பயன்படுத்தப்படுகின்ற சத்தியம் மற்றும் உறுதிப்படுத்தல் குறியீடுகளை தாங்கிய வசனத்தினூடாகவும் இவ்விதி வலுப்படுத்தப்படுகின்றது: “யார் அல்லாஹ்வுக்கு உதவி செய்கின்றாரோ, நிச்சயமாக, சத்தியமாக அவருக்கு அல்லாஹ்வும் உதவி செய்வான். நிச்சயமாக அல்லாஹ் மிக்க வலிமையுடையோனாகவும் மிகைத்தோனாகவும் இருக்கின்றான்.” (அல்ஹஜ்:40)

உண்மையில் அல்லாஹுதஆலாவுக்கு உதவி செய்வதென்பது அவனது மார்க்கத்திற்கு உதவி புரிவதன் மூலமும், அவனது சத்திய வார்த்தையை உயர்வு பெறச் செய்வதன் மூலமும், அவனது படைப்புக்களுக்கு மத்தியில் அவனது சட்டத்தைக் கொண்டு தீர்ப்புச் சொல்வதன் மூலமுமே நிறைவேற்றப்படுகின்றது. இதன் காரணமாகவே முந்திய வசனத்தைத் தொடர்ந்து வருகின்ற வசனம் அல்லாஹு தஆலாவிற்கு உதவி செய்பவர்களின் பண்புகள் பற்றி பின்வருமாறு கூறுகின்றது:

“அவர்கள் எத்தகையவர்களென்றால், பூமியில் நாம் அவர்களுக்கு ஆட்சியைக் கொடுத்தால் தொழுகையை நிலைநாட்டுவார்கள்; ஸகாததையும் கொடுப்பார்கள்; நன்மையை ஏவுவார்கள்; தீமையைத் தடுப்பார்கள். மேலும் அனைத்து விடயங்களின் முடிவும் அல்லாஹ்விற்கே உரியதாகும்.” (அல்ஹஜ்:41)

சிலபோது அல்குர்ஆன் அல்லாஹுதஆலாவிற்கு உதவி செய்வதை ஈமான் ஆகவும் அவனது படைவீரனாக மாறுவதாகவுமே கருதுகின்றது. எனவே, யார் உண்மையான முறையில் அல்லாஹ்வை ஈமான் கொள்கின்றாரோ அவர் அல்லாஹ்விற்கு உதவி செய்துவிட்டார். அவரைத் தனது படை வீரனாகவும் அல்லாஹ் எடுத்துக் கொள்வான். இது பற்றி அவன் குறிப்பிடுகின்றபோது:

“முஃமின்களுக்கு உதவி புரிவது எமது கடமையாக இருக்கின்றது”
(அர்ஸும் : 47)

“இன்னும் நிச்சயமாக நம்முடைய படையினர்தான் வெற்றி கொள்வார்கள்”
(அஸ்ஸாப்பாத் : 173)

முன்றாவது நயத்

நிச்சயமாக வெற்றியென்பது முஃமின்களுக்கு மாத்திரம் உரியது என்பது போலவே, அந்த முஃமின்கள் மூலமாகவே அது கிடைக்கவும் முடியும். எனவே வெற்றி அவர்களுக்கே உரியது; அவர்கள் மூலமாகவே அது கிடைக்கவமிருக்கின்றது. ஏனெனில், வெற்றியின் இலக்கும் அதன் கட்டுச்சாதமும் அவர்களே. அதுபற்றி அல்லாஹ் தனது தூதரோடு பின்வருமாறு உரையாடு கின்றான்:

“அவன்தான் உம்மைத் தன் உதவியைக் கொண்டும் முஃமின்களைக் கொண்டும் பலப்படுத்தினான். மேலும், அவர்களது உள்ளங்களுக்கிடையே பிணைப்பையும் ஏற்படுத்தினான்.” (அல்அன்பால்:62,63)

இந்நியதியில் மூன்று உப பகுதிகள் காணப்படுகின்றன. அவற்றை விரிவாக நோக்குவோம்:

01. மலக்குகளைக் கொண்டு உதவி புரிதல்

அல்லாஹ் யாருக்கு வெற்றியை வழங்க நாடுகின்றானோ அவருக்கு பத்ர், கந்தக், ஹுனைன் யுத்தங்களில் இடம்பெற்றது போல் விண்ணிலிருந்து புவிக்கு இறங்கக்கூடிய மலக்குமார்களைக் கொண்டு உதவி புரியமுடியும். அந் நிகழ்வுகளை கீழ் வரும் அல்குர்ஆனிய வசனங்கள் மிக அழகிய முறையில் காட்சிப்படுத்துகின்றன.

“(நபியே) உமதிரட்சகன் மலக்குமார்களை நோக்கி, ‘நிச்சயமாக நான் உங்களுடன் இருக்கின்றேன். ஆகவே நீங்கள் முஃமின்களை உறுதிப்படுத்த துங்கள்’ என்று வஹி அறிவித்ததை நினைவு கூருங்கள்.” (அல்அன்பால்:12)

“உங்களிடம் (எதிரிகளின்) படைகள் வந்தபோது (புயல்) காற்றையும், நீங்கள் (கண்களால்) பார்க்கவியலாத படைகளையும் அவர்கள் மீது நாம் சாட்டி னோம்.” (அல்அஹ்ஸாப்: 09)

“பின்னர் அல்லாஹ் தன்னுடைய தூதர் மீதும் முஃமின்கள் மீதும்

தன்னுடைய அமைதியை இறக்கியருளினான். இன்னும். உங்களால் பார்க்க முடியாத படைகளையும் இறக்கிவைத்தான். மேலும், நிராகரித்தோரை வேதனை செய்தான்.” (அத்தவ்பா: 26)

02. பௌதிக அம்சங்களை வசப்படுத்திக் கொடுத்தல்

அல்லாஹ் யாருக்கு வெற்றி கிடைக்க வேண்டும் என்று விரும்புகின்றானோ அவருக்கு சாதகமாக, கட்டுப்படக் கூடியவாறு பௌதிக அம்சங்களை வசப்படுத்திக் கொடுப்பதன் மூலமும் அவரது எதிரிக்கு எதிராக அவற்றைச் சாட்டி விடுவதன் மூலமும் உதவி புரிவான்.

கந்தக் யுத்தத்தில் முஷ்ரிக்குகளுக்கெதிராக புயல் காற்றை சாட்டியது போலவும், பத்ர் யுத்தத்தில் முஸ்லிம்களுக்கு அருளாக, சாதகமாக மழையை இறக்கியது போலவும் இது அமைகின்றது:

“எனவே அவர்களுக்கு எதிராக (புயல்) காற்றை நாம் அனுப்பினோம்.” (அல்அஹ்ஸாப்: 09, புஸ்ஸிலத்:16)

“இன்னும், அவன் உங்கள் மீது வானிலிருந்து மழையைப் பொழியச் செய்தது -அதன் மூலம் உங்களைத் தூய்மைப்படுத்தவும், உங்களை விட்டும் ஷைத்தானின் தீய எண்ணங்களை நீக்கவும், உங்களது உள்ளங்களை பலப்படுத்தவும், இன்னும் அதனைக் கொண்டு உங்கள் பாதங்களை உறுதிப்படுத்தவும்!” (அல்அன்பால்:11)

03. எதிரிகளின் கரங்களாலேயே வெற்றியை வழங்கல்.

சிலபோது எதிரிகளின் உள்ளத்தில் அச்சத்தை ஏற்படுத்தி, அவர்களது மனஉறுதியை அழித்து, ஆளுமையைக் கொன்றொழித்து விடுவதனுடாக அவர்கள் தங்களது கரங்களாலேயே தங்களை அழித்துவிடும் வகையிலும் அல்லாஹ் தான் விரும்பியோருக்கு வெற்றியை வழங்க முடியும். பனூ நுழைர் யுத்தத்தில் யூதர்களுக்கு இவ்வாறு இடம்பெற்றதை அல்குர்ஆன் பின்வருமாறு மிக அழகாகக் காட்சிப்படுத்துகின்றது:

“அவன் எத்தகையவன் என்றால், வேதத்தையுடையோரில் எவர்கள் நிராகரித்துக் கொண்டிருந்தனரோ, அவர்களை அவர்களது வீடுகளிலிருந்து முதல் வெளியேற்றத்தில் வெளியேற்றினான். எனினும், அவர்கள் வெளியேறுவார்கள் என்று நீங்கள் நினைக்கவில்லை. அவர்களும் தங்களது கோட்டைகள் நிச்சயமாக அல்லாஹ்வை விட்டும் தங்களைத் தடுத்துக் கொள்பவை என நினைத்தார்கள். ஆனால், அவர்கள் எண்ணியிராத புறத்திலிருந்து அவர்களை நோக்கி

அல்லாஹ் (வேதனையைக் கொண்டு) வந்து அவர்களுடைய இதயங்களில் பீதியையும் போட்டான். அன்றியும், அவர்கள் தம் கைகளாலும் முஃமின்களின் கரங்களாலும் தம் வீடுகளை அழித்துக் கொண்டனர். எனவே, அகப்பார்வையுடையோரே! நீங்கள் (இதன்மூலம்) படிப்பினை பெறுவீர்களாக!”
(அல்ஹஷர்: 02)

முடிவாக, இவ்வனைத்து வகையான வெற்றிக் காரணிகளும் “முஃமின்கள்” மீதே தங்கி நிற்கின்றன.

ஏனெனில், பதில் இறங்கிய மலக்குமார்கள் வெறுமனே இறங்கவில்லை. மாறாக அல்லாஹ் அவர்களுக்குப் பின்வருமாறு கூறுகின்றான்: “நிச்சயமாக நான் உங்களோடு இருக்கின்றேன். எனவே விசுவாசங்கொண்டோரை நீங்கள் (மலக்குகளே) உறுதிப்படுத்துங்கள்.” (அல்அன்பாள்:12)

அவ்வாறே அஹ்ஸாப் யுத்தத்தில், “முஃமின்கள் (பெரும்) சோதனைக்குள்ளாக்கப்பட்டு மிகவுமே கடினமான அதிர்ச்சிக் குள்ளாக்கப்பட்டனர்.”
(அல் அஹ்ஸாப்: 02)

அப்போதுதான் அல்லாஹ் தனது புறத்தால் புயற் காற்றையும் படையையும் அனுப்பினான். மேலும், ஹுனைன் யுத்தத்திலும்:

“அல்லாஹ் தனது அமைதியை தனது தூதர் மீதும் முஃமின்கள் மீதும் இறக்கினான்.” (அத்தவ்பா:26)

இறுதியாக பனூ நுழைர் யுத்தத்திலும் இதனை நாம் காண்கின்றோம்:

“அவர்கள் தங்களது கரங்களாலேயே தங்களது வீடுகளை அழித்துக் கொண்டவர்களாக இருந்தார்கள்.” (அல்ஹஷர்:02)

அரவணைப்பையும் பராமரிப்பையும் எதிர்பார்க்கும் ஈமான்

வெற்றியானது இவ்வாறு ஈமானை உண்மைப்படுத்திய முஃமின்களுக்கே கிடைக்குமாக இருந்தால், நிச்சயமாக அந்த முஃமின்கள் வானத்திலிருந்து இறங்கமாட்டார்கள். மாற்றமாக, இப்புவிடிலிருந்தே அவர்கள் தோன்றுவார்கள்.

மேலும், அவர்கள் எவ்வித கவனிப்பாரற்றும் எவ்வித ஒழுங்கோ அமைப்போ இல்லாதவாறும் பாலைவனங்களில் அல்லது காடுகளில்

முளைக்கும் செடிகள் போன்றவர்கள் அல்லர். மாற்றமாக, ஆழ்ந்த பொறுமையும் உண்மையும் கொண்ட விதைப்பாளர்களை வேண்டி நிற்கும் தாவரச் செடிகளே அவர்கள். மேலும், இப்பொறுமையுள்ள விதைப்பாளர்களோ அச்செடிகள் வளர்ந்து முதிர்ந்து விளைச்சலைக் கொடுக்கும் வரைக்கும் அவை குறித்தே தமது முழுக்கவனத்தையும் குவித்திருப்பர். அவைகளுக்கிடையில் களைகள் வளர்ந்திருந்தால் அவற்றை உடனே அகற்றுவதற்கு வழி கோலுதல் மற்றும் உரிய நேரத்தில் உரமிடுதல், நீர்நூறல் போன்ற பணிகளை அவர்கள் செய்வர்.

இஸ்லாத்தின் முதல் தலைமுறையாகிய றகுல் (ஸல்) அவர்களது தோழர்களை அத்தகையதோர் அமைப்பிலேயே அல்லாஹ் சித்திரித்துக் காட்டுகின்றான். “இன்னும், இன்ஜீல் வேதத்தில் அவர்களுக்குள்ள உதாரணமாவது ஒரு பயிரைப் போன்றதாகும். அது தன் முளையை வெளிப்படுத்தி பின்னர் அதைப் பலப்படுத்துகின்றது. பின்பு அது தடித்து கனமாகின்றது. பின்பு அது தன் தண்டின் மீது நிமிர்ந்து நின்று விவசாயிகளை ஆச்சரியமடையச் செய்கின்றது. இவர்களைக் கொண்டு நிராகரிப்போர்களுக்கு கோபமூட்டுவதற்காக (அவன் இவ்வாறு உதாரணங்கள் கூறுகின்றான்.)” (அல் பத்ஹ்:29)

இஸ்லாமிய சீர்திருத்தவாதிகளின் உயரிய எதிர்பார்ப்பும் கவலையும்

இதன் காரணமாகத்தான் உண்மையான இஸ்லாமிய அழைப்பாளர்களதும் சீர்திருத்தவாதிகளதும் எதிர்பார்ப்பாக அல்லது முழு இலக்காக, வெற்றியைத் தன்னகத்தே கொண்ட ஒரு சமூகம் எனப் போற்றப்படுவதற்குத் தகுதி படைத்த -ஆழ்ந்த சிந்தனையும் உணர்வும் கொண்ட - அல்லாஹ்வை முழுமையாகவும் உண்மையாக ஏற்றுக் கொண்ட ஒரு புதிய சந்ததியினரை உருவாக்குவது காணப்பட்டது. இன்றைய எம் சமுதாயமும் இவ்வாறானதொரு பரம்பரையினரைத்தான் வெகுவாக வேண்டி நிற்கின்றது.

வெற்றிக்கான இச்சந்ததியினரின் இயல்புகளை பின்வருமாறு எடுத்துரைக்கலாம். அதாவது, தாங்கள் ஏற்றிருக்கும் இஸ்லாத்தினது தூய மூலாதாரங்களுக்குச் சென்றே தங்களுக்கான முழுமையான வழிகாட்டல்களைப் பெற்றுக் கொள்வதோடு, தங்களது கொள்கை குறித்து தெளிவான பூரணமான புரிதல்களையும் இவர்கள் கொண்டிருப்பர். இவர்களை ஆளும் அக் கொள்கையானது மூடநம்பிக்கை, பிதாக்கள், ஒழுக்கச் சீர்கேடுகள், இனவெறிகள், கண்மூடித்தனமாகப்

பின்பற்றல், சிந்தனைத் தேக்கம் போன்றவைகளால் களங்கப்படுத்தப்பட்டு பின்னடைந்ததொரு கொள்கையல்ல. மாற்றமாக, அல்குர்ஆன் கொண்டுவந்த... ரகுல் (ஸல்) அவர்கள் அழைப்புவிடுத்த... ஸஹாபாக்கள் முழுமனதோடு ஏற்றுக் கொண்ட... குலபாஉர் ராஷிதான்கள் சமூக, பொருளாதார, அரசியல் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்ப்பளித்த அந்த ஆரம்ப கால இஸ்லாமாகும். எனவேதான், இக்கொள்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டு அன்று மிகப் பெரிய, இறுக்கமான பிணைப்புக்கள் கொண்ட நாகரிகம் உருவெடுத்தது. அந்த நாகரிகம் பூமியை வானத்தோடு தொடர்புபடுத்தியது மார்க்கத்தைக் கொண்டு உலகை வழி நடாத்தியது ஈமானுக்கும் அறிவிற்கும் இடையில் வலுவான பிணைப்பை ஏற்படுத்தியது.

நிச்சயமாக இதுவே சத்தியமும் சக்தியும், அறிவும் செயலும் கொண்ட மார்க்கமாகும். ஜிஹாதும் இஜ்திஹாதும், முழுமையும் சமநிலையும் கொண்ட மார்க்கமாகும்.

இந்த இஸ்லாம்தான் தனிமனித கண்ணியத்தையும், குடும்பங்களுக்கிடையில் உறுதியான பிணைப்பையும், சமூகங்களுக்கிடையில் பரஸ்பர ஒத்துழைப்பையும், முரண்பட்ட பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு சொல்வதில் ஷெறாவையும், எல்லா வகையான உற்பத்திக்கு ஊக்கத்தையும் ஆர்வத்தினையும், பங்கீட்டில் நீதியையும், அனைவருக்குமான உரிமைகளையும் உறுதி செய்கின்றது.

இதே இஸ்லாம்தான் தனிமனித வாழ்வு முழுவதும் ஏக இரட்சகன் அல்லாஹ்வின் திருப்தியைப் பெறுவதற்காக மாத்திரமே இருக்க வேண்டும் என விரும்புகின்றது. இதில் எவ்வித குளறுபடிகளுமில்லை. எனவே இக்கொள்கையின் இலக்கு, போக்கு, பாதை தெளிவாகிவிட்டது; வரையறை செய்யப்பட்டு விட்டது. அல்லாஹுதஆலா ஸலிஹா அன்ஆமின் 16வது வசனத்தில் இதுகுறித்து தெளிவாகச் சுட்டிக் காட்டியுள்ளான்: “நிச்சயமாக என்னுடைய தொழுகையும், குர்பானியும், என் வாழ்வும், மரணமும் அகிலத்தாரின் ஏக இரட்சகனாகிய அல்லாஹ்விற்கே உரித்தானவையாகும்.”

மேலும், தனி மனித வாழ்வு மட்டுமன்றி முழு சமூகத்தின் வாழ்வும் ஏக இரட்சகன் அல்லாஹ்விற்காக மட்டுமே அமைய வேண்டும் என்றும் இக்கொள்கை அழுத்திச் சொல்கிறது. இந்த வகையில், வாழ்வை முரண்பட்ட இரு அதிகாரங்களுக்கிடையில் கூறு போடுவதனை அது ஏற்பதில்லை. அரசு, மதம் ஆகிய இரண்டுமே இந்த அதிகாரங்களாகும். இங்கு அரசும் கூட ஏகனான அல்லாஹ்விற்குரிய அதிகாரமென்றே இஸ்லாம் கருதுகின்றது.

இந்த இஸ்லாமானது தனது பரம விரோதிக்கு சார்பாக இருந்தாலும் கூட உண்மையான நீதியின்பால் மாத்திரமே அழைக்கின்றது. இது குறித்து அல்குர்ஆன் பின்வருமாறு கூறுகின்றது. “எந்த சமூகத்தவர்களது விரோதமும் நீங்கள் நீதமாக நடந்து கொள்ளாதிருக்க உங்களை நிச்சயமாக தூண்டிவிட வேண்டாம். எவ்வளவு விரோதம் இருந்த போதிலும் நீங்கள் நீதி செலுத்துங்கள். அதுதான் பயபக்திக்கு மிக நெருக்கமானதாகும். இன்னும், நீங்கள் அல்லாஹ்வைப் பயப் படுங்கள்.” (அல்மாயிதா: 8)

தனது பரம விரோதியின் மீது கூட அத்துமீறுவதை அது தடுக்கின்றது. இது பற்றி அல்லாஹ்: “கண்ணியமான மஸ்ஜிதுக்குச் செல்லவிடாது உங்களைத் தடுத்துக் கொண்ட சமூகத்தார் மீது உங்களுக்குள்ள பகைமை நீங்கள் வரம்பு மீறும்படி உங்களைத் தூண்டிவிட வேண்டாம். நன்மைக்கும் அல்லாஹ்வின் பயபக்திக்கும் நீங்கள் ஒருவருக் கொருவர் உதவியாக இருந்து கொள்ளுங்கள். பாவத்திலும் அத்து மீறுவதிலும் நீங்கள் ஒருவருக்கொருவர் உதவியாக இருக்க வேண்டாம். இன்னும், அல்லாஹ்வைப் பயந்து கொள்ளுங்கள்.” (அல்மாயிதா:02) என்று கூறுகின்றான்.

தூய இவ்விஸ்லாமானது நவீன சிந்தனைகளான முதலாளித்துவ அடக்கு முறையை எதிர்ப்பது போல கொம்யூனிஸ மதச் சார்பின்மையையும் முற்று முழுதாக எதிர்க்கின்றது. குரோதங்களையும் குளறுபடிகளையும் உண்டாக்கக் கூடிய இன, மத, வெறி போன்றவற்றை மறுப்பது போலவே வர்க்கரீதியான போராட்டங்களையும் அது நிராகரிக்கின்றது. தூய அன்பை ஏற்படுத்தும் மார்க்கத்தின் பால் அழைப்பு விடுக்கின்றது.

இந்த இஸ்லாம் ஆட்சியாளர்களின் அநியாயங்களையும் இருள் படிந்த ஆட்சியையும் எதிர்த்துப் போராடுகின்றது. இந்தவகையில் ஆட்சியாளனை நோக்கி, “நீ பொது மக்களுக்கு அநீதியிழைக்க வேண்டாம்! நீதமாக நடந்து கொள்!” என்றும், குடிமக்களை நோக்கி, “நீங்கள் இழிவடைய வேண்டாம்!” என்றும் சொல்கின்றது. அக்கொள்கையைச் சுமந்திருக்கும் ஒவ்வொரு முஸ்லிமிற்கும் தனது பிரார்த்தனையில் இப்படிக்கூறுமாறு கற்பிக்கின்றது: “யாஅல்லாஹ்! உனக்கு நாம் நன்றி செலுத்துகின்றோம். ஒருபோதும் உன்னை நிராகரிக்க மாட்டோம். இன்னும், தீய செயல்களை விட்டும் தவிர்த்து உன்னைப் புறக்கணிப்பவர்களை விட்டு ஒதுங்கியும் கொள்கின்றோம்.” அநியாயக்கார ஆட்சியாளனிடம் சத்தியத்தைப் பேசுவதையே மிகச்சிறந்த ஜிஹாதாகவும் அது ஆக்கியுள்ளது.

இதே இஸ்லாம்தான் அதிகார வர்க்கத்திடமிருந்து பலவீனர்களது உரிமைகளைப் பெற்றுக் கொடுப்பதற்காகப் போராடுகின்றது; ஏழைகளமீதான செல்வந்தர்களின் கடமையான ஸகாத்தை கொடுக்க மறுப்பவர்களுக்கெதிராக உரிமைக்குரல கொடுத்துப் போராடுகிறது. மேலும், இவ்வாறானவர்களுடன் போர் தொடுக்க அது முஸ்லிம்களைத் தூண்டி விடுகின்றது. இது குறித்து அல்லாஹ் பின்வருமாறு கூறுகின்றான்: “இன்னும் அல்லாஹ்வுடைய பாதையில் ஆண்கள், பெண்கள், குழந்தைகள் ஆகியோரின் விடயத்திலும் பல வீனமானவர்களின் பாதுகாப்பு விடயத்திலும் நீங்கள் யுத்தம் செய்யாதிருக்க உங்களுக்கு என்ன நேர்ந்தது!”

இச்சந்ததி விளங்கி, விசுவாசித்து, அழைப்புவிடுக்கின்ற இஸ்லாம் உறுதியாக இதுதான். இதன் மூலமாகத்தான் அதன் அறிவு கூர்மையடைகின்றது; அதன் உள்ளம் ஒளி பெறுகின்றது; அதன் நேர்வழியில்தான் ஒரே இலக்கினையும் பாதையையும் அறிந்து கொள்கிறது. மேலும், இக்கொள்கையின் துணை கொண்டே இச்சந்ததி தன்னைப் பற்றியும் தனது இரட்சகன் குறித்தும் தனது மார்க்கம், உலகம், பாரம்பரியம் பற்றியும் தான் வாழும் காலத்தினைப் பற்றியும் தனது எதிரி யார், நண்பன் யார் என்பது குறித்தும் யாரெல்லாம் தனது இலக்கினைவிட்டும் தடம் பிறளச் செய்ய விரும்புகின்றனர் என்பது குறித்தும் தெளிவாக, ஆழமாக, உணர்வுபூர்வமாக அறிந்து கொள்கிறது.

முஸ்லிமான ஆண்களையும் பெண்களையும்

கொண்ட ஒரு சந்தத

முஸ்லிமான அதாவது அல்லாஹ்வை உறுதியாக ஈமான் கொண்டு, அவனையே சிரம் பணிந்து வணங்கக் கூடிய, அவனுக்காகவே தங்களது வாழ்வு முழுவதையும் அமைத்துக் கொண்ட ஆண்களாகவும், பெண்களாகவும் இச்சந்ததி காணப்படும். ஏனெனில், பெண்கள் என்பவர்கள் இஸ்லாத்தில் ஆண்களின் பாதிகள். பெண் ஆணைப் பூரணப்படுத்துகின்றாள்; ஆண் பெண்ணைப் பூரணப்படுத்துகின்றான். அல்லாஹ் கூறுகின்றான்: “நீங்கள் ஆணாகவோ, பெண்ணாகவோ இருந்தபோதிலும் சிலர் மற்ற சிலரில் உள்ளவர்தான்.” (ஆலிம்ராஃன்:195)

அல்லாஹுதஆலா ஆதம் (அலை) அவர்களுக்கு, “நீரும் உனது மனைவியும் இச்சுவனபதியில் வசித்திருப்பீர்களாக!” (அல்பக்ரா:35) என்று கூறியது முதல், ஆணின் பங்காளியாக பெண் இருக்கிறாள் என்பது ஊர்ஜிதமாகி வட்டது.

அவ்வாறே “நீங்கள் இருவரும் இம்மரத்தினை நெருங்க வேண்டாம்” (அல்பகரா:35) என்று இருவருக்கும் சொன்னதிலிருந்து அவளும் பொறுப்பு தாரியாக மாறிவிட்டாள். எனவே அவளது செயல்களுக்காக ஆணைப் போன்றே அவளுக்கு கூலி வழங்கப்படுகின்றது. அல்லாஹ் கூறுகின்றான்: “உங்களில் ஆண், பெண் எவருடைய செயலாக இருப்பினும் நிச்சயமாக நான் அதனை வீணாக்கிவிடமாட்டேன்” (ஆலஇம்ரான்:195)

அல்லாஹ் தனது திருத்தூதர் முஹம்மத் (ஸல்) அவர்களுக்கு நேர்வழியைக் கொண்டும் சத்திய மார்க்கத்தைக் கொண்டும் இவ்வுலகிற்கு அனுப்பி வைத்தபோது, இந் நேரிய மார்க்கம் இப்புவிடில் ஆட்சி செய்யப்படுவதற்கும் இது குறித்து மக்களிடத்தில் எத்திவைக்கப்படுவதற்கும், மொத்தத்தில் இஸ்லாம் ஏனைய கொள்கைகள், சிந்தனைகள் யாவற்றையும் மிகைப்பதற்கும், வெற்றி யடைவதற்கும் பெண்களுக்கு உயரியதோர் வகிப்பங்கு இருந்தது.

றகுல் (ஸல்) அவர்களின் தஃவாவின் ஆரம்பகட்டத்தில் தஃவாவிற்குத் துணையாகவும் றகுல் (ஸல்) அவர்களுக்கு இணையாகவும் நின்று பாரிய பங்களிப்பினை வழங்கிய சுஃஜா (றழி) அவர்களை வரலாறு மறந்துவிட முடியுமா? அல்லது இஸ்லாத்திற்காக மரணிக்கும் வரை அனைத்து துன்பங்களையும் சகித்துக் கொண்ட முதலாவது ஷஹீதாகிய யாஸிரின் மனைவி ஸுமய்யா (றழி) அவர்களை மறந்துவிடமுடியுமா? ஒருபோதும் இல்லை. அவ்வாறே ஹிஜ்ரத் நிகழ்வின்போது பாரிய பங்காற்றிய தாதுன்னிதாளைகள் என வரலாறு அழைக்கும் அஸ்மா (றழி) அவர்களையும் உஹுத் போராட்ட சந்தர்ப்பத்தில் மலை போன்று உறுதியாக நின்று போராடிய உம்மு அம்மாரா, நுஸைபா (றழி) அவர்களையும், ஹுனைன் போராட்டக் களத்தில் உம்மு ஸுலைம் (றழி) அவர்களையும், மற்றும் றகுல் (ஸல்) அவர்களது வாழ்க்கையிலும் அவர்களது மரணத்திற்குப் பின்னருமான உம்மஹாதுல் முஃமினீன்களினது இஸ்லாத்திற்கான நீண்டநெடிய பங்களிப்பினையும் வரலாறு அவ்வளவு இலகுவில் மறந்துவிடமுடியுமா?

அன்று அல்லாஹ்வை உறுதியாக ஈமான் கொண்ட முஃமினான பெண்களானவரும் ஷஹாதத் என்ற உயரிய பட்டத்தினை தகுதியாக்கிக் கொள்வதற்காக தங்களது பிள்ளைகளைத் தூண்டக் கூடிய சிறந்த தாய்மார்களாகவும், தங்களது கணவன்மார்கள் அல்லாஹ்வின் பாதையில் செலவுசெய்வதற்கும் அர்ப்பணங்கள், தியாகங்கள் புரிவதற்கும் உந்து சக்தியளிக்கின்ற நல்ல மனைவி மார்களாகவும் இருந்தார்கள். தமது முழு முயற்சியையும் அல்லாஹ்வின் பாதையில் ஈடுபடுத்தி அயராது உழைத்தார்கள். மேலும் அவ்குர்ஆனை

மனனமிட்டு, ஹதீஸ்களை அறிவித்து, மார்க்கத்தை நன்கு கற்று அல்லாஹ்வை நோக்கி அழைத்து, நன்மையை ஏவி தீமையைத் தடுக்கின்ற பெண்களாகவும் அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் இருந்தனர். தவறை மிம்பரில் வைத்தே சுட்டிக் காட்டினர். இந்தவகையில், அல்லாஹுதஆலா பின்வருமாறு வர்ணித்த-சமூகம் என்ற உடம்பில் உயிருள்ளதோர் உறுப்பாக அவர்கள் இருந்திருக்கின்றனர்: “விசுவாசம் கொண்ட ஆண்களும் பெண்களும் பரஸ்பரம் நேசத்துக்குரியவர்களாவர். அவர்கள் நன்மையைக் கொண்டு ஏவுவார்கள்; தீமையை விட்டும் தடுப்பார்கள்; தொழுகையையும் நிறைவேற்றுவார்கள்; ஸகாத்தையும் கொடுத்து வருவார்கள்; அல்லாஹ்விற்கும் அவனது றகூலிற்கும் கட்டுப்பட்டு நடப்பார்கள். அல்லாஹ் அவர்களுக்கு அருள்புரிவான். நிச்சயமாக அல்லாஹ் மிகைத்தவன் தீர்க்கமான அறிவுடையவன்” (அத்தௌபா: 71)

எனவே நேற்றைப் போலவே இன்றும் இஸ்லாமியப் பிரசாரத்திலும் புனர்நிர்மாணப் பணியிலும் பெண்களுக்கென்று ஓர் இடம் இருப்பது ஆச்சரியத்திற்குரியதொன்றல்ல. அவ்விடத்தில் இருந்து கொண்டு தம்மை முழுமையாக தூய்மைப்படுத்திக் கொண்டு, அல்லாஹ்வின் பாதையில் ஏனைய பெண்களுக்கும் அவர்கள் அழைப்பு விடுப்பார்கள். தஃவாப் பணியில் ஈடுபடும் தமது கணவர்களுக்கு ஒத்தாசை புரியக் கூடியவர்களாகவும் தங்களது பிள்ளைகளை நன்னெறிகளின் பால் தூண்டக் கூடியவர்களாகவும் இருப்பார்கள்.

இச்சந்ததி குறித்து அல்குர்ஆனும் அஸ்ஸுன்னாவும்

அல்குர்ஆன், அஸ்ஸுன்னாவை ஆழ்ந்து படிக்கும் எவரும் இஸ்லாம் உருவாக்க விரும்பும் அந்த வெற்றிக்கான சந்ததியின் இயல்புகளையும், பண்புகளையும் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ள முடியும். உதாரணமாக, ஸூரா அல் அஃராபில் வரும் பின்வருகின்ற வசனத்தை ஓதுகின்றபோது அதனை நன்கு தெளிவாக அறிந்து கொள்ளமுடிகின்றது: “மேலும் நாம் படைத்தவர்களில் ஒரு கூட்டத்தார் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் உண்மைக்கு வழிகாட்டுகிறார்கள். அதனைக் கொண்டே நீதியும் செலுத்துகின்றனர்.” (அல்அஃராப்: 18)

இந்த வகையில் சத்தியமே இச்சந்ததியின் இலக்காகவும், சத்தியமே அவர்களது வழிமுறையாகவும், சத்தியமே அவர்களது மூலாதாரமாகவும் இருக்கும். அதை நோக்கியே அவர்கள் அழைப்பார்கள் அதன் ஒளியிலேயே வழிகாட்டுவார்கள். அதன் சட்டத்தைக் கொண்டே நீதியும் வழங்குவார்கள். மேலும், ஸூரா அல்மாயிதாவில் அவர்கள்தான் உண்மையான விசுவாசிகள் என சுபசோபனம் கூறியும், இச்சந்ததி ஏற்றிருக்கும் கொள்கையை எதிர்ப்ப

வர்களை முர்த்திகள் என எச்சரிக்கை செய்தும் வந்துள்ளது. இறுதிக்கால கட்டத்தில் நித்தத்தை எதிர்த்துப் போராடி ஈமானைப் பலப்படுத்தக்கூடிய ஓர் உயரிய சக்தியாக இவர்களே இருப்பார்கள் என்பதையும் அல்லாஹ் பின்வருமாறு சித்தரித்துக் காட்டுகின்றான்:

“விசுவாசம் கொண்டோரே! உங்களிலிருந்து எவர் தம் மார்க்கத்தைவிட்டும் மாறிவிடுவார்களோ அவர்களுக்குப் பகரமாக வேறு சமூகத்தாரை அல்லாஹ் கொண்டு வருவான். அவன் அவர்களை நேசிப்பான். அவர்களும் அவனை நேசிப்பார்கள். அவர்கள் விசுவாசம் கொண்டவர்களிடம் இரக்கம் காட்டுவார்கள்; நிராகரிப்பவர்களிடம் கண்டிப்பாக நடந்து கொள்வார்கள்; அல்லாஹ்வின் பாதையில் யுத்தம் புரிவார்கள். இன்னும், எவரது பழிச் சொல்லுக்கும் அஞ்ச மாட்டார்கள். அது அல்லாஹ்வின் பேரருளாகும். தான் நாடியவர்களுக்கு இதனை அவன் கொடுக்கின்றான். மேலும் அல்லாஹ் மிக விசாலமானவன் மிக்க அறிந்தவன்.” (அல்மாயிதா: 54)

இவைதாம் இச்சந்ததியினரின் முன்மாதிரியான பண்புகளும் அடையாளங்களாகும். அவர்கள் அல்லாஹ்வுடன் அன்பினால் மிகவும் இறுக்கமாகப் பிணைக்கப்பட்டிருப்பர். மற்றும், இக்கொள்கையை ஏற்றுக் கொண்டவர்களோடு நனிமமாகவும், மென்மையாகவும் நடந்து கொள்வதோடு நிராகரிப்பாளர்களோடு தங்களது கண்டிப்பை வெளிப்படுத்துவார்கள். மேலும், குறுகிய நோக்கங்களற்ற ஜிஹாதின் மூலமாக சத்தியத்தோடு அவர்கள் இணைந்திருப்பார்கள். இச்சந்ததியினர் பொதுவாக சமூகத்தில் பரவிக்காணப்படும் எல்லா இனத்தவர்களோடும் எவரது கண்டனத்திற்கும் அச்சமின்றி, அழகிய உபதேசங்களையும் நடைமுறையையும் கொண்டு உறவாடுவார்கள்.

நயவஞ்சகர்களின் நடத்தை, பண்பாடுகள் என்பவற்றிலிருந்து இவர்களது நடத்தைகளும், பண்பாடுகளும் வேறுபடும் விதத்தை ஸுறா தல்பாவில் காண்கின்றோம். இந்த வகையில் நயவஞ்சகர்கள் பொதுவாகவே அசத்தியத்திற்கு விசுவாசமாக இருப்பதை அது பின்வருமாறு வர்ணிக்கின்றது: “முனாபிக்களான ஆண்களும், பெண்களும் அவர்களில் சிவர் சிலரைச் சார்ந்தவர்கள். அவர்கள் பாவமான காரியத்தைச் செய்யுமாறு ஏவுவார்கள் நற்காரியங்கள் புரிவதைவிட்டும் தடுப்பர். அல்லாஹ்வின் பாதையில் செலவு செய்யாத தங்களது கைகளை இறுக்கமாக மூடிக்கொள்வர்.” (அத்தௌபா:67)

இதேவேளை முஃமின்களைப் பற்றி அது பின்வருமாறு வர்ணிக்கின்றது: “விசுவாசம் கொண்ட ஆண்களும் பெண்களும் பரஸ்பரம் நேசத்திற்குரியவர்களாவார்கள். அவர்கள் நன்மையைக் கொண்டு ஏவுகின்றார்கள். தீமையை

விட்டும் தடுக்கிறார்கள். தொழுகையையும் நிறைவேற்றுகின்றார்கள். ஸகாத்தையும் கொடுத்து வருகிறார்கள். இன்னும், அல்லாஹ்விற்கும் அவனது தூதருக்கும் கட்டுப்பட்டு நடக்கின்றார்கள். அல்லாஹ் அவர்களுக்கு அருள் புரிவான். நிச்சயமாக அல்லாஹ் மிகைத்தவன்.” (அத்தௌபா:71)

தொடர்ந்து, உண்மையாக அல்லாஹ்வுடன் செய்து கொண்ட உடன் படிக்கையை நிறைவேற்றுவார்கள் குறித்தும் அவனை உயரிய உள்ளத்துடன் அச்சமடைந்து நடந்து கொள்பவர்களது பண்பு குறித்தும் அவனது வேதத்தைக் கொண்டு நேர்வழி பெறுபவர்கள் குறித்தும் சூறா அல்பகறா பின்வருமாறு பிரஸ்தாபிக்கின்றது: “இன்னும் அவர்கள்தான் அல்லாஹ்வுடன் செய்து கொண்ட உடன் படிக்கையை நிறைவேற்றியவர்கள். மேலும் அவர்கள்தான் அல்லாஹ்வை உண்மையாக அஞ்சுபவர்கள்.” (அல்பகரா: 177)

மற்றும் இச்சந்ததியினர்தான் சொர்க்கத்தின் அனந்தரக்காரர்கள் என வர்ணித்து சூறா அல் முஃமின் குறிப்பிடுகின்றது. சூறா அல் புர்கானின் இறுதிப் பகுதியில் அல்லாஹ்வின் உண்மையான அடியார்களது பண்புகள் பற்றியும் வர்ணிக்கப்படுகிறது. சூறா அர் ரஃதின் நடுப் பகுதி இவர்களை அறிவு பெற்றவர்கள் என்றும் குறிப்பிடுவதோடு “அவர்கள் யாரெனில் அல்லாஹ்வுடன் செய்து கொண்ட உடன் படிக்கையை சரிவர நிறைவேற்றுபவர்கள். மாறாக அதை முறிப்பவர்களல்லர்.” (அர்ரஃத்:02) என்றும் குறிப்பிடுகின்றது.

அவ்வாறே சூறா ஹுஜ்ராத்தின் இறுதிப்பகுதியில், தியாகங்களோ செயற்பாடுகளோ இன்றி அல்லாஹ்வை உண்மையாக ஈமான் கொண்டு விட்டோம் எனப் பிரஸ்தாபித்துக் கொண்டிருந்த நாட்டுப்புற அறபிகளைக் கண்டிக்கும் போது பின்வருமாறு அல்-குர்ஆன் கூறுகின்றது: “உண்மையான விசுவாசிகள் யாரெனில், அல்லாஹ்வையும் அவனது தூதரையும் உறுதியாக ஈமான் கொண்டு அதில் எவ்வித சந்தேகமும் கொள்ளாது அல்லாஹ்வுடைய பாதையில் தங்கள் செல் வங்களாலும் உயிர்களாலும் உறுதியாகப் போர் புரிவார்கள். அத்தகையோர்தான் உண்மையான விசுவாசிகளாவர்.” (அல்ஹுஜ்ராத்:15)

அல்குர்ஆனைத் திறந்து வெறுமனே சூறதுல் பாதிஹாவை ஓதுபவருக்குக் கூட நாங்கள் குறிப்பிடும் இச்சந்ததியின் பண்புகளை விளங்கிக் கொள்ள முடியும். “யா அல்லாஹ்! நாங்கள் உன்னையே வணங்குகிறோம். உன்னிடமே உதவி தேடுகிறோம்” எனக் கூறும் உயர்ந்த அந்தஸ்தை அவர்கள் பெற்றிருக்கிறார்கள். அந்தவகையில் அவர்கள் உண்மையான ஏகத்துவவாதிகள்; அல்லாஹ்விற்கு மாத்திரமே இபாதத் செய்பவர்கள். அவனிடம் மாத்திரமே

அவர்கள் உதவி தேடுவார்கள்; அவனிடமே பாரம் சாட்டி, அவனிடமே மீண்டுவருவார்கள்.

அவர்கள் ஆசை வைத்து அல்லாஹ்விடம் கேட்கின்ற மிகப் பெரிய விடயம் அவனது நேர்வழியாகும். அந்த நேர்வழி அவன் அருள் புரிந்த நபிமார்கள், உண்மையாளர்கள், ஷஹீதுகள், நல்லடியார்க்கள் சென்ற பாதையாகும். அவனது கோபத்திற்குட்பட்டவர்கள், வழிதவறிச் சென்றவர்களை விட்டும் தூரமானதாக அப்பாதை அமைந்திருக்கிறது. மொத்தத்தில் நரகவாசிகள் அனைவரது பாதையை விட்டும் முற்றிலும் வேறுபட்ட ஒரு பாதையே இதுவாகும். அவ்வாறு வேறுபடுவது அவசியமுமாகும்.

தொடர்ந்து, நபி (ஸல்) அவர்களது ஸுன்னாவை நிதானமாகப் படிக்கும் எவராலும் வெற்றிக்கான இச்சந்ததி குறித்தும் அதனது பாதை, போக்கு, நோக்கு குறித்தும் தெட்டத் தெளிவாகக் கண்டு கொள்ள முடியும். றகூல் (ஸல்) அவர்கள் மறைவான உலகிலிருந்து அவர்களைப் பார்த்து, அவர்களைப் பற்றி வர்ணித்து, அவர்கள் வெளிவர இருப்பது குறித்து நன்மாராயம் கூறுவது போல் அந்த ஹதீஸ்கள் அமைந்துள்ளன.

அதாவது, றகூல் (ஸல்) அவர்கள் எழுபத்து மூன்று கூட்டத்தினரில் விமோசனம் பெற்ற கூட்டமாக இந்த சந்ததியையே பார்த்தார்கள். தனது எஜமானைப் பின்தொடர்ந்து ஓடும் நாயைப் போல மனோ இச்சைகளுக்குப் பின்னால் இவர்கள் ஓடமாட்டார்கள். வில்லிலிருந்து அம்பு வெளியேறிச் செல்வது போல மார்க்கத்திலிருந்து வெளியேறிச் செல்லமாட்டார்கள். மாற்றமாக, றகூல் (ஸல்) அவர்களும் அவர்களது தோழர்களும் எக்கொள்கையை ஏற்று பின்பற்றி நடந்தனரோ அதே கொள்கையை ஏற்று அதிலேயே மரணிக்கும் வரை திடமாக நிற்பார்கள்.

றகூல் (ஸல்) அவர்கள் நீதியான சந்ததியாக அவர்களைப் பார்த்தார்கள். அவர்கள் நபித்துவத்தின் அனந்தரத்தையும், உயர்ந்த “தாக்களின்” பணியையும் சுமப்பதோடு இந்தப்பணி சரிவர நேர்த்தியாக நிறைவேற்றப்படும் வரை நம்பிக்கையான மேற்பார்வையாளர்களாகவும் இருப்பார்கள். “நாம் எவனுக்கு நம் அத்தாட்சியைக் கொடுத்திருந்தோமோ அத்தகையவனின் செய்தியை யூதர்களாகிய அவர்களுக்கு ஓதிக் காண்பிப்பீராக! பின்பு அவன் அதிலிருந்து கழன்று கொண்டான். ஆகவே வைத்தான் அவனைப் பின்தொடர்ந்து சென்றான். அவனை வழிதவறியவர்களில் ஒருவனாக மாற்றிவிட்டான்.”
(அல் அஃராப் :175)

இந்த ரிலாலத்தின் அடிப்படைத் தன்மையையும் அதன் சமநிலை. மற்றும் பூரணத்துவப் பண்பையும் இறுதி வரைக்கும் பாதுகாப்பதோடு, அறிவிலிகளின் தேவையற்ற விளக்கங்களை விட்டும் மிதவாதிகளின் திரிபுகள், சேர்க்கைகளை விட்டும் தவிர்ந்து கொண்டவர்களாகவும் அவர்கள் இருப்பார்கள்.

ஆரம்பத்தில் தமது தோழர்கள் இருந்தது போல. இறுதிக் கால கட்டத்தில் தனது சகோதரர்களாக அவர்களிருப்பார்கள் என றகூல் (ஸல்) அவர்கள் கருதினார்கள். அந்தவகையில் அவர்கள் தோன்ற முன்னரே றகூல் (ஸல்) அவர்கள் அவர்கள் மீது வேட்கை கொண்டார்கள். அவர்கள் பிறப்பதற்கு முன்பே அவர்களைக் கண்டு கொள்வதற்கு மிகுந்த ஆசை படைத்தவர்களாகக் காணப்பட்டார்கள். எனவேதான் என்னுடைய சகோதரர்களைப் பார்க்க வேண்டும் என்று நான் ஆசைப்படுகின்றேன் எனக்கூறினார்கள். “றகூலுல் லாஹ்வே! நாங்கள் உங்களது சகோதரர்கள் இல்லையா?” என ஸஹாபாக்கள் கேட்ட போது. “நீங்களோ என்னுடைய தோழர்கள்; ஆனால் எனது சகோதரர்களோ பின்னால் தோன்றக் கூடிய ஒரு சமூகத்தினர்” என்றும் கூறினார்கள்.

உயரிய இச்சந்ததியினரை றகூல் (ஸல்) அவர்கள் ‘அந்நியமானவர்கள்’ என்றும் வர்ணித்திருக்கின்றார்கள். இவர்கள் மக்கள் குழிதோண்டிப் புதைத்த ஸுன்னாக்களை மீண்டும் உயிர்ப்பிப்பார்கள். மக்கள் சின்னாபின்னப்படுத்தியவைகளை புனர்நிர்மாணம் செய்வார்கள். அத்தகையோருக்கு சுபசோபனம் உண்டாகட்டும் என்றும் கூறினார்கள்.

தொடர்ந்து இச்சந்ததி குறித்து றகூல் (ஸல்) அவர்கள். ‘அல்லாஹ்வை உறுதியாக ஈமான் கொள்வதில் அதிசயமிக்கதோர் படைப்பு’ என்றும் பேசியிருக்கிறார்கள். இவர்கள் றகூல் (ஸல்) அவர்களைக் கண்டுமிருக்கமாட்டார்கள். ஆனால் அவர்களை உறுதியாக விசுவாசம் கொள்வார்கள். அல்லாஹ்வின் வேதமாகிய அல்குர்ஆனை விசுவாசித்து அதிலுள்ளவாறே செயற்படுவார்கள்.

இச்சந்ததி பித்னாக்கள் அதிகம் பரவிக்காணப்படும் காலத்தில் கையிலே தீப்பொறியை வைத்துக் கொண்டிருப்பது போல் தங்களது மார்க்கத்தினை. கொள்கையினை உறுதியாகப் பின்பற்றி ஒழுக்குவார்கள் என்று றகூல் (ஸல்) அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். ஒவ்வொருவரினதும் பொறுமையினைச் சோதிக்கும் அந்நாட்களில் எத்தனை தடைகள் துன்பங்கள். எதிர்விளைவுகள் வந்தபோதிலும் தாங்கள் ஏற்றிருக்கும் மார்க்கத்தில் நித்தியமாக. நிலையாக நிற்பார்கள். சந்தேகமே இல்லை. உண்மையாகச் செயற்படும் வீரர்களுக்கு ஐம்பது மடங்கு கூலிகள் கிடைக்கப் பெறுகின்றன.

றகுல் (ஸல்) அவர்கள் பிற்தொரு இடத்தில் வெற்றிக்கான இச்சந்ததி குறித்துக் கூறும்போது, அவர்கள் அசத்தியவாதிகளுக்கு மத்தியில் சத்தியத்தின் மீது உறுதியாக நிலைத்திருந்து, பித்அத்வாதிகளைவிட்டும் தூரமானவர்களாகவும்.. நடுநிலைப் போக்கை கைக்கொள்ளக் கூடியவர்களாகவும் இருப்பார்கள் என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள்.

இறுதியாக, றகுல் (ஸல்) அவர்கள் இவ்வெற்றிக்கான சந்ததியின் கரங்களாலேயே பலஸ்தீன் வீடுதலை பெறும் என்றும் யூதர்கள் தோற்கடிக்கப்படுவார்கள் என்றும் கூறி உள்ளார்கள். அப்போது இம்முழுப்பிரபஞ்சமும் இவர்களது அணியிலேயே திரண்டிருக்கும். கற்களும் மரங்களும் கூட எதிரிகளுக்கு எதிராக அவர்களுக்கு உதவி செய்யும். “ஏ முஸ்லிமே! அல்லாஹ்வின் அடியானே! இதோ என் பின்னால யஹூதி ஒருவன் இருக்கின்றான். விரைவாக என்னிடம் வந்து அவனைக் கொலைசெய் என்று அவை கூறும்.”

(முத்தபக்குன் அலைஹி)

யதார்த்தத்தையும் அறிவுபூர்வமான அணுகுமுறையையும் விசுவாசீத்தல்

இத்தலைமுறை சிதறிய, திட்டமிடலற்ற செயற்பாடுகளை நிராகரித்துவிடும். ஊகங்களற்ற உண்மைகளைக் கொண்டே அது தீர்மானமெடுக்கும். ஆகாயத்தை நோக்கி உயர்ந்து சென்றாலும் தான் பூமியிலிருப்பதை மறந்து விடமாட்டாது. அந்தவகையில் போலியான கற்பனைகள், வெற்றுக் கனவுகள், நிறைவேறாத நற்பாசைகள் என்பவற்றுக்குப் பின்னால் அது செல்லமாட்டாது. ஏனெனில் அது நீரில்லாமல் நீந்துகின்ற சமூகமாகவோ, சிறகில்லாமல் பறக்கின்ற சமூகமாகவோ இருக்காது.

இந்தத் தலைமுறை பாரிய எதிர்பார்ப்புக்களைக் கொண்டது என்றாலும் யதார்த்தபூர்வமாக சிந்திக்கக் கூடியது. மேலும், அது கனவுகள் என்ற கரையை நோக்கிச் சென்றாலும் கடலின் கொந்தளிப்பையும் அலையின் சீரற்றதையும் தீஉரென ஏற்படும் சூறாவளிகளையும் எதிர்பார்த்தே பயனிக்கும். காலமென்பது சுழன்று வருவது; உலக நிகழ்வுகள் மாறிமாறி வரக் கூடியவை; அனைத்தும் ஒரே நிலையிலே இருப்பது சாத்தியமற்றது என்பதை அது நன்கு அறியும்.

“அந்த நாட்களை மனிதர்களுக்கிடையில் மாறி மாறி வரும்படி நாம் செய்கின்றோம்.” (ஆலஇம்ரான்: 140)

யுதார்த்தபூர்வமான இத்தலைமுறை தரையில் நீந்தவோ, கடலைப் பண்படுத்தவோ, பாறாங்கல்லில் விதைக்கவோ மாட்டாது. கற்பனை நூல்களையும் அது பின்னமாட்டாது, மனக் கோட்டைகளையும் கட்டாது.

இந்தத் தலைமுறை அல்லாஹ்வின் அருளிலோ அவனது கிருபையிலோ ஒருபோதும் நம்பிக்கை இழக்கமாட்டாது. என்றாலும் அது தனது சக்தியின் வரையறையையும், தனது இயலுமையின் எல்லையையும் அறிந்து வைத்திருக்கும். எனவே குறிப்பிட்ட காலம் வருமுன்னதாக விளைச்சலை எதிர்பார்த்து நிற்காது. ஒவ்வொரு விடயத்திற்கும் அதன் காலம் வருமுன்னதாக அவசரப்படவும் மாட்டாது. தனக்கு இயலாத காரியங்களில் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொள்ளவும் மாட்டாது. வெளியேறவோ, ஈடேற்றமடையவோ முடியாத நெருக்கடிகளில் சிக்கிக் கொள்ளவும் மாட்டாது.

அல்லாஹ்வின் ஷரீஆவிலிருக்கும் அவனது சட்டங்களைக் கருத்திற் கொள்கின்றவாறே அவனது பிரபஞ்சத்தில் அவன் ஏற்படுத்திய நியதிகளையும் அது கவனத்திற் கொள்ளும். அது அழகிய நீண்ட பொறுமையென்ற கொள்கையைக் கடைப்பிடிக்கும். அந்தவகையில் அது விதை முளைத்து, இலை துளிர்ந்து, பூப்பூத்து, காய்காய்த்து, கனியாகி இறையருளால் அதன் விளைவைக் கொடுக்கும் வரை பொறுமையோடு காத்துநிற்கும்.

இந்தத் தலைமுறை விஞ்ஞானத்தை ஏற்றுக் கொண்டு, பகுத்தறிவுக்கு மதிப்பளித்து, தெளிவான அத்தாட்சிகளுக்கு கட்டுப்படுவதோடு மூட நம்பிக்கைகளையும் நிராகரிக்கும். மேலும் மனோ இச்சைகளையோ, ஊகங்களையோ பின்பற்றவும் மாட்டாது. சிந்திப்பது கடமையென்பதையும், உற்று நோக்குவது இபாதத் என்பதையும், அறிவைத் தேடுவது ஜிஹாத் என்பதையும், பழமையான விடயங்களில் பழமை என்ற ஒரே காரணத்திற்காக பிடிவாதமாக இருப்பது அறிவீனமும் வழிகேடும் ஆகும் என்பதையும், கண் மூடித்தனமாக மூதாதையர்களைப் பின்பற்றுவது சீர்கேடு, மடமை ஆகும் என்பதையும் அல்குர்ஆனினதும் ஸுன்னாவினதும் ஒளியில் அது கற்றிருக்கும். அந்த வகையில் இத்தலைமுறை தீர்ப்பளிப்பதற்கு முன் சிந்திக்கவும், செயற்படுவதற்கு முன் கற்றுக் கொள்ளவும், ஏற்றுக் கொள்வதற்கு முன் ஆதாரத்தைத் தேடவும், நடைமுறைப் படுத்துவதற்கு முன் திட்டம் வரையவும் முற்படும். அவ்வாறே ஆதாரமோ அடிப்படையோ இல்லாத எந்தவொரு தீர்ப்பையும், வாத்தையும் அது ஏற்றுக் கொள்ளாது. அதன் கண்களுக்கு முன்னால் பின்வரும் அல்குர்ஆன் வசனங்கள் எப்போதும் தெரிந்து கொண்டே இருக்கும்:

“நீங்கள் உண்மை சொல்பவர்களாயின் அறிவுடன் நீங்கள் எனக்கு அறிவியுங்கள் என நீர் கேட்பீராக.” (அன்ஆம்:143)

“உங்களிடம் ஏதும் அறிவார்த்தமான ஆதாரமுண்டா? அவ்வாறிருந்தால் அதனை நமக்கு வெளிப்படுத்திக் காட்டுங்கள் எனக் கூறுவீராக.” (அன்ஆம்:148)

“நீங்கள் உண்மையாளர்களாக இருந்தால் உங்களுடைய ஆதாரத் தைக் கொண்டுவருங்கள் என்று நபியே நீர் கூறுவீராக.” (அல்பகரா:111. அந்நம்ல்:64)

செயற்பாட்டையும் சமூக உருவாக்கத்தையும் மேற்கொள்ளல்

இத்தலைமுறை பழம்புகழ் பாடுவதிலோ, நிகழ்காலத் தோல்விகளைக் கூறி ஒப்பாரி வைப்பதிலோ, எதிர்கால வெற்றிகளை ஆசிப்பதிலோ மாத்திரம் நின்றுவிடாது. மாறாக. கீர்த்தி என்பது பெருமையடிப்பதன் மூலமாகவன்றி அர்ப்பணிப்பிலும், அர்த்தமற்ற பேச்சுக்களிலன்றி உற்பத்தியிலும் தான் இருக்கின்றது என்பதை அவர்கள் விசுவாசிப்பார்கள். உண்மையான செயல் வீரன் என்பவன், “எனது தந்தை...” என்று தொடங்கிப் பேசிக் கொண்டு இருக்காமல். “இதோ நான் தயாராக இருக்கின்றேன்” என்று கூறுபவனே என்பதையும் அவர்கள் அறிவார்கள்.

இன்றைய கஷ்டங்களை வெற்றி கொண்டு நாளைய எதிர்பார்ப்புக்களை அடைவதானது முயற்சியின் மூலமும், ஆக்கபூர்வ வழிகளின் மூலமும். சீரான செயற்பாடுகள் மூலமுமே சாத்தியமாகும். சோம்பல், நாசகார வேலை, வெற்றுக் கூக்குரல் என்பவற்றின் மூலம் அவற்றை அடைய முடியாது. உண்மையான விசுவாசம் என்பது உள்ளத்தில் ஆழமாகப் பதிந்து, செயல் அதை உண்மைப்படுத்துவதுதான். அல்லாஹுதஆலா மனிதர்களை செயற்படுவதற்காகவே படைத்து வைத்திருக்கின்றான். அது மட்டுமன்றி, அல்குர் ஆன் கூறுவது போல் “அவர்களில் செயல்களில் அழகானவர்கள் யாரென்று சோதிப்பதற்காகவே அவர்களை அவன் படைத்தான்.” (அல் கஹ்ப்:07)

அந்த வகையில், இத்தலைமுறை செயற்படுவதனைக் கடமையென்றும், அந்தச் செயலை கனகச்சிதமாக செய்வதை வணக்கமென்றும், அதிலே பரஸ்பரம் ஒத்துழைத்துக் கொள்வதை ஜிஹாத் என்றும் கருதும். மேலும், அல்லாஹ் எவருடைய நல்ல செயலின் கூலியையும் வீணாக்கி விடமாட்டான் என்றும், அணுவளவு கூட அநீதி இழைத்து விடமாட்டான் என்றும்.

தாம் செய்த நற்செயல்களை அல்லாஹ்வும் அவனது தூதரும் முஃமின் களும் கண்டு கொள்வார்கள் என்றும் அது நம்பும்.

இஸ்லாம் வெற்றி பெற்று ஆட்சி அதிகாரத்தை மீளப் பெறுவதாயின் கூட்டுச் செயற்பாடு என்பது மார்க்க ரீதியான கடமையென்றும். யதார்த்த பூர்வமான நிர்ப்பந்தமென்றும் அது நம்பிக்கை கொள்ளும். தனிநபர் சீர்திருத்தம் அடிப்படையானதாக இருந்தபோதிலும் கூட சமூகம் என்ற நிழலிலேயே அது சாத்தியமாகும் என்பதும் அதற்குத் தெரியும்.

அல்லாஹுதஆலா பொறுப்புக்கள் பற்றிப் பேசுகின்றபொழுது “ஈமான் கொண்டவர்களே!” என கூட்டான அமைப்பிலேயே விழித்துப் பேசுகின்றான் என்பதனையும் அல்குர்ஆனின் நிழலிருந்தே இத்தலைமுறை கற்றுக் கொள்ளும்.

இதன் மூலம். அல்லாஹ் ஏவியவற்றை நிறைவேற்றுவதிலும் தடுத்தவற்றை தவிர்ந்து கொள்வதிலும் தாங்கள் யாவரும் கூட்டுப் பொறுப்புடையவர்கள் என்று அவர்கள் உணர்ந்து கொள்வார்கள். ஒவ்வொரு தொழுகையிலும் சூறாபாதிஹாவை ஓதும் போதெல்லாம் கூட்டான அமைப்பில் தங்களது இரட்சகனிடம் மன்றாடுவதாக அவர்கள் விளங்கிக் கொள்வார்கள். “எங்கள் இரட்சகா! உன்னையே நாங்கள் வணங்குகிறோம். உன்னிடமே நாங்கள் உதவியும் தேடுகிறோம். நீ எங்களை நேரான வழியில் நடாத்துவாயாக!” (அல்பாதிஹா: 5.6) என இவ்வசனங்கள் அமைகின்றன.

இங்கு ஒவ்வொரு முஃமினும் தனது சமூகத்தின் பெயரால் பேசுகின்றான். அவன் தனியாக இருந்தாலும் அவனது உள்ளத்தில் சமூகம் உயிர்வாழ்கின்றது. அவனது நாவில் அது நினைவுபடுத்தப்படுகின்றது. அதன் மூலம் நான் என்ற தனிமை மறைந்து நாங்கள் என்ற பண்பு வெளிப்படுகின்றது.

அவ்வாறே தங்களுக்கு மத்தியில் பிரிந்துவிடாமல் “அல்லாஹ்வின் கயிற்றை அனைவரும் பற்றிப்பிடித்துக் கொள்ள வேண்டும்” என்பதையும். நன்மைக்கும் தகவாவிற்கும் பரஸ்பரம் உதவிபுரிந்து கொள்ளவேண்டும் என்பதையும். சத்தியத்தையும் பொறுமையையும் தங்களுக்கு மத்தியில் உபதேசித்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பதையும். தங்களுக்கு முன்பிருந்தோர் தமக்கு மத்தியில் கருத்து வேறுபாடு பட்டு அழிந்தது போன்று தாங்களும் கருத்துவேறுபாடு படக் கூடாது என்பதையும். தங்கள் பலத்தை இழந்து தோற்றுப் போய்விடக் கூடாது என்பதையும் தங்களது இரட்சகனது வேதத்திலிருந்து அவர்கள் கறபார்கள்.

ஆம். உண்மைதான். அவர்களது மார்க்கமும் அவர்களது உயரிய வரலாறும் அவர்களது உண்மையான நிகழ்வுகளும் மனிதனானவன் தனிமையாக இருக்கும்போது பலவீனமானவன்; சமூகத்தோடு வாழ்கின்றபோது பலமானவன் என்றும், ஒரு கை ஓசை எழுப்ப முடியாது. தனிமனிதன் ஒருவனது குரல் செவிகளை எட்டமுடியாது எனவும். அல்லாஹ்வின் கை சமூகத்தோடு தான் இருக்கின்றது என்றும். ஓநாயானது தனிமையாக மேய்கின்ற ஆட்டைத்தான் வேட்டையாடுகிறது என்பதனையும். குறைந்த எண்ணிக்கையினர் ஐக்கியப்பட்டிருக்கும்போது அது அவர்களைப் பலப்படுத்தும். அதிக எண்ணிக்கையினர் கருத்து வேறுபடும்போது அது அவர்களை பலவீனப்படுத்தும் என்பதையும் அவர்களுக்கு கற்றுக் கொடுத்து இருக்கின்றன. தமது உம்மத்திற்காக அவர்கள் அடைய விரும்பும் பாரிய இலட்சியங்களான சுதந்திரம், ஐக்கியம், எழுச்சி, வளர்ச்சி, இஸ்லாத்தை நடைமுறைப்படுத்தல், ஏனையோருக்கு அதனை எத்திவைத்தல் ஆகிய அம்சங்கள் ஆக்கபூர்வமான முழு முயற்சிகளால் மாத்திரமே நிறைவு பெறும் என்பதையும், கடமைகளைச் செய்வதற்கு எவையெல்லாம் அத்தியாவசியமோ அவையெல்லாம் கடமையாக மாறும் என்பதையும் கூட அவை அவர்களுக்குக் கற்றுக் கொடுத்திருக்கின்றன.

அசத்தியத்தைச் சூழ அசத்தியவாதிகள் ஒன்று திரண்டிருக்கின்ற வேளையில், சத்தியவாதிகள் சத்தியத்தைச் சூழ ஒன்று திரள்வது முதன்மையான கடமை என்றும் அத்தலைமுறை அறிந்து வைத்திருக்கும். மேலும், வசதியாக வாழ்ந்த காலத்தில் தங்களுக்கு மத்தியில் பிரிந்து சென்றவர்கள் கஷ்டமான காலத்தில் ஒன்று சேரவேண்டும் என்பதையும், அவ்வாறு பிரிந்து சென்றவர்களை பொது எதிரிக்கு முன்னால் பாரிய போராட்டங்கள் ஒன்று சேர்க்க வேண்டும் என்பதையும் அவர்கள் அறிந்து வைத்திருப்பர். “நிச்சயமாக அல்லாஹ் ஒன்றோடொன்று இணைந்து (அசையா)திருக்கும் கட்டிடத்தைப் போன்று ஓரணியில் நின்றவர்களாக அவனுடைய பாதையில் யுத்தம் புரிபவர்களையே விரும்புகிறான்.” (அஸ்ஸப் :04)

எவ்வளவுதான் பலத்தாலும் எண்ணிக்கையாலும் அதிகமாக இருந்தாலும் சிதறிக் காணப்படும் செங்கற்கள் மக்களுக்குப் பிரயோசனமளிக்கின்ற கட்டிடத்தைப் போலாவதில்லை. நிச்சயமாக இச்செங்கற்களின் உண்மையான பிரயோசனம் அவை ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட அமைப்பில் ஒன்று சேர்க்கப்படுவதிலேயே தங்கியிருக்கின்றது.

இவ்வகையில், இத்தலைமுறையினர் தம்மைப் போன்று சத்தியத்தைத் தேடி அசத்தியத்தை நிராகரித்து நன்மையை நோக்கி அழைத்து தீமையைத்

தடுக்கின்ற மனிதர்களைத் தேடுவதற்கு உறுதி பூணுவர். தங்கள் கரங்களை அவர்களது கரங்களோடிணைத்து தங்கள் முயற்சிகளை அவர்களது முயற்சிகளோடு பிணைத்து சிதறிக்கிடக்கும் கற்கள் உறுதியான ஒரு சுவராகவும், அவ்வாறான சுவர்கள் சேர்ந்து உயர்ந்ததொரு மாளிகையாகவும், பல மாளிகைகள் சேர்ந்து பலம் பொருந்தியதொரு நகரமாகவும் மாற வேண்டும் என்பதே அவர்களது வேட்கையாக இருக்கும். எனவே கூட்டுச் செயற்பாடு என்ற பாதையில் அமைதியாகப் பயணிக்கத் தொடங்குவர். சத்தியத்தைத் தேடுவதில் பொறுமையோடும், கஷ்டத்திலும் இலகுவிலும் அவர்களது பயணம் தொடரும்.

அலுப்போ சலிப்போ இன்றி அவர்கள் போராடுவர்; நன்மைக்கும் தகவாவிற்கும் பரஸ்பரம் உதவுபவர்களாகவும். இன்பத்திலும் துன்பத்திலும் தோளோடு தோள் நிற்பவர்களாகவும் அவர்களிருப்பர்.

கூய்மையும் அல்லாஹ்வைச் சார்ந்து நிற்கும் பண்பும்

றப்பானியப் பண்பு கொண்ட இத்தலைமுறையினர் உலகத்தில் வாழ்ந்தாலும், மறுமையில் வாழ்பவர்களின் உள்ளங்களைக் கொண்டிருப்பர். பூமியில் வாழ்ந்தாலும் அல்லாஹ்வின் அர்ஷை நோக்கியே அவர்களது உள்ளங்கள் ஆவலோடு இருக்கும். ஏனெனில் எந்த நிழலுமில்லாத அந்த மறுமை நாளில் அந்த அர்ஷின் நிழலில்தான் ஏழு வகையான மனிதர்களுக்கு அவன் நிழல் கொடுக்க இருக்கின்றான். அல்லாஹ்வின் கயிற்றைப் பற்றிப்பிடித்ததன் ஊடாக தங்களது உறவைப் பலப்படுத்தியவர்கள் அவர்கள்; அவனது ஒளியில் தங்கள் அடிச்சுவடுகளுக்கு வெளிச்சம் பெற்றுக் கொண்டவர்கள்; தமது நாவுகளை இறைநினைவால் நனைத்தவர்கள்; தமது அவையவங்களை அல்லாஹ்விற்கு முழுமையாக கட்டுப்படுத்துவதில் ஈடுபட்டவர்கள்; அனைத்தும் அல்லாஹ் விடமிருந்தே என்ற முழு நம்பிக்கையில் மாத்திரமன்றி, அவனின்பாலே அனைத்தும் மீளும் என்ற நம்பிக்கையோடும் வாழ்பவர்கள்; அல்லாஹ்வின் அல்குர்ஆனின் நிழலிலேயே தங்களது முழு செயற்பாடுகளையும் அமைத்துக் கொண்டவர்கள்; ஒன்றை விரும்புவதாயின் அல்லாஹ்வுக்கு மாத்திரம் விரும்பி- வெறுப்பதாயின் அல்லாஹ்வுக்கு மாத்திரமே வெறுப்பவர்கள்; உறவுகளை அல்லாஹ்வுக்காகவே தொடர்பவர்கள்; அவனுக்காகவே துண்டிப்பவர்கள்; அல்லாஹ்வுக்காகவே தானதர்மம் செய்பவர்கள்; அவனுக்காகவே போராட்டமும் சமாதானமும் செய்பவர்கள். ஏனெனில், அவனே அவர்களைப் படைத் தான். அவனே அவர்களது இறுதி இலக்காகவும் இருக்கின்றான். “ஆரம்ப மானவனும், இறுதியானவனும் அவனே.” (அல்ஹதீத்: 03)

“நபியே! இறுதியாக மீள்வதும் நிச்சயமாக உமது இரட்சகனின் பக்கம்தான்.”
(அந்நஜ்ம்: 42)

அல்லாஹுதஆலா தனது மார்க்கம் நிலைபெற வேண்டும் என்பதற்காக அந்த சமூகத்தை எவ்வாறு தூய்மைப்படுத்தினானோ அவ்வாறே அவர்களும் அல்லாஹ்வின் மார்க்கத்திற்காக விசுவாசமாக நடந்து கொள்வார்கள். இது தான் அவர்களை ஏனையோரிடமிருந்து பிரித்துக் காட்டும் அம்சமாகும். இவ்வளவும் தங்களுக்காகவே படைக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்றும், தாங்கள் படைக்கப்பட்டிருப்பது அல்லாஹ்வுக்கு மாத்திரமே என்றும் உறுதியாக அவர்கள் நம்புவார்கள். எனவே, பின்வரும் இறைவசனத்தை தங்கள் கண்களுக்கு முன்னால் எப்போதும் அவர்கள் நிலைநிறுத்தி வைப்பதில் எவ்வித ஆச்சரியமும் இல்லை: “நிச்சயமாக என்னுடைய தொழுகையும் என்னுடைய குர்பானியும் எனது வாழ்வும் எனது மரணமும் அகிலத்தாரின் இரட்சகனாகிய அல்லாஹ்வுக்கே உரித்தானவையாகும் என்று நபியே நீர் கூறுவீராக” (அன்ஆம்:162)

பணம், பிரபல்யம், ஆதிக்கம், பெண், மது, ஆட்சி என்பவையே உலக வாழ்வின் இலட்சியங்களாக இருக்கின்றபோது, நாம் பேசுகின்ற இத்தலை முறையினர் பூமியில் குழப்பத்தையோ சீர்கேட்டையோ உயர்வையோ பெருமையையோ புகழையோ பணத்தையோ நோக்காகக் கொள்ளாதவர்களாக இருப்பார். புகழ், இச்சை என்பவற்றுக்குப் பின்னால் அவர்கள் அவை ந்து திரியவும் மாட்டார்கள். இவ்வுலகத்தையும் இவ்வுலகிற்கு மாத்திரம் பிரயோசனமளிக்கும் கல்வியையும் தங்களது உயர்ந்த குறிக்கோளாக ஆக்கி விட வேண்டாமென்றும் தங்கள் இரட்சகனிடம் பிரார்த்திப்பார்கள். இவ்வாறிருக்கையில் உலகம் அவர்களுக்கு கிடைத்தால் அதனைக் கையில் வைத்துக் கொள்வார்களேயன்றி உள்ளத்திற்கு அனுப்பமாட்டார்கள் அதனைச் சாதாரணமாக எடுத்துக் கொள்வார்களேயன்றி இலக்காகக் கொள்ளமாட்டார்கள். நிச்சயமாக அவர்களது முழுக்கவலையும் மறுமைதான். அவர்களது ஏக இலட்சியம் அல்லாஹ்வின் திருப்திதான். எனவே அல்லாஹ்வையும் அவனது விசுவாசத்தையும் தவிரந்த ஏனைய அனைத்தும் அவர்களைப் பொறுத்த மட்டில் வெறும் கனவாகவே இருக்கும்; மண்மீது இருக்கும் அனைத்தும் மண்ணாகவே தோன்றும்.

ஏகத்துவ இன்பம் அவர்களது உள்ளத்தோடு சங்கமித்திருக்கும். எனவே அவர்கள் அல்லாஹ் அல்லாதவர்களை இரட்சகனாகக் கொள்ளமாட்டார்கள். அவனது தீர்வை மாத்திரம் ஏற்று பின்பற்றக் கூடியவர்களாகவும், அவனையே

தங்களது நேசனாகவும் எடுத்துக் கொள்வார்கள். வாழ்வில் அனைத்துத் தீய சக்திகளையும் தகர்த்தெறிந்து, போலிக் கடவுள்களிடமிருந்து நீங்கி வாழ்வார்கள். அவர்களது முதுகுகள் அவனை வணங்குவதற்காக மட்டுமே வளையும். அவர்களது சிந்தனைகளும் உள்ளங்களும் அவனது வார்த்தைக்கு மட்டுமே பணிந்து நிற்கும். “உன்னையே வணங்குகிறோம்; உன்னிடமே உதவி தேடுகிறோம்” என்று தங்களது இரட்சகனிடம் முன் வைக்கும் மன்றாட்டத்தின் பொருளை அறிந்தவர்கள் அவர்கள். எனவே அவனைத் தவிர எவரையும் வணங்கவோ உதவி தேடவோ மாட்டார்கள்.

அல்லாஹ் அல்லாதவைகளை வணங்குவதை விட்டும் விலகிக் கொண்டது போன்றே மனிதன் மனிதனையும், மனோ இச்சையையும் வணங்கும் நிலையை விட்டும் சுதந்திரம் பெற்றவர்களாக அவர்களிருப்பார்.

சிலைகளையோ, தனிநபர்களையோ, மனோஇச்சையை யோ, கற்பனைகளையோ, இயற்கையையோ அவர்கள் வணங்க மாட்டார்கள். தாகூத்தின் பெயர் அல்லது முகவரி அல்லது உருவம் எதுவாக இருந்தாலும் அதற்கு அடிபணியவும் மாட்டார்கள். ஏனெனில், அல்லாஹ்வின் தூதர்கள் மனிதர்களை நோக்கி விடுத்த “அல்லாஹ்வை வணங்குங்கள். மேலும், தாகூத்தை விட்டும் தவிர்ந்து கொள்ளுங்கள்.” என்ற அழைப்பை உணர்ந்தவர்கள் அவர்கள்.

வழிகேட்டிலிருந்து நேர்வழியைப் பிரித்து அவர்கள் விளங்கியிருப்பதால், அனைத்துத் தாகூக்களையும் நிராகரித்து விட்டு அல்லாஹ்வை மாத்திரமே விசுவாசிப்பவர்களாகவும், அறுந்து போகாத உறுதியான அவனது கயிற்றைப் பற்றிப் பிடித்தவர்களாகவும் இருப்பார்.

இஸ்லாமிய அடையாளம் கொண்ட சமூகம்

அவர்களது தேசியம், பரம்பரை, அடையாளம் அனைத்தும் அவர்கள் “முஸ்லிம்கள்” என்பது மட்டுமே. இந்த அடையாளம் வெறும் பெயராகவோ பட்டமாகவோ வாரிசு மூலமாகவோ அல்லது சூழல் மூலமாகவோ கிடைப்பதல்ல. மாறாக ஆழ்ந்த அறிவு, தெளிவான அத்தாட்சி, இஸ்லாத்தை வாழ்வில் கொண்டதனால் ஏற்படும் சுவையுணர்வு, நல்லொழுக்கம் என்பவற்றின் மூலம் வருவதாகும். ஏனெனில், அவர்கள் இஸ்லாத்தை ஆதாரங்களின் அடிப்படையிலேயே ஏற்றுக் கொள்வார்கள். அவ்வாறே ஜாஹிலிய்யத்தை நன்கு விளங்கியே மறுப்பார்கள். தெளிவான அறிவைக் கொண்டே அவர்கள் அல்லாஹ்வின்பால் அழைப்பார். இஸ்லாத்தை ஒரே மார்க்கமாகவும், அதன்

ஷரீஅத்தை ஒரே வழிமுறையாகவும், அதன் வேதத்தை ஒரே யாப்பாகவுமே அவர்கள் கொள்வார்கள். அவ்வம்சங்களை அல்லாஹ்வே அவர்களுக்காகப் பொருந்திக் கொண்டிருக்கும் நிலையில்... அவற்றைக் கொண்டே அவர்கள் மீதான அருளை அவன் பூரணப்படுத்தியிருக்கும் நிலையில்... ஏன் அவர்கள் திருப்பியோடு ஏற்றுக் கொள்ளமாட்டார்கள்!? அல்லாஹுதஆலா இதுபற்றிக் குறிப்பிடும்போது, “இன்றைய தினம் உங்களுக்காக உங்களுடைய மார்க்கத்தை நான் பரிபூரணமாக்கிவிட்டேன். என்னுடைய அருட்கொடையையும் முழுமையாக்கிவிட்டேன். இன்னும் உங்களுக்காக இஸ்லாத்தை மார்க்கமாக நான் பொருந்திக் கொண்டேன்.” (அல்மாயிதா: 03)

“விக்வாசிகளின் கூற்றாக இருப்பதெல்லாம் அவர்களுக்கிடையே முஹம்மது (ஸல்) அவர்கள் தீர்ப்புக் கூறுவதற்காக, அல்லாஹ்விடமும் அவளது தூதரிடமும் அவர்கள் அழைக்கப்பட்டால், நாங்கள் செவியுற்றோம் கீழ்ப்படிந்தோம் என்று அவர்கள் கூறுவதுதான். இன்னும் அவர்கள் தான் வெற்றியாளர்கள்.” (அந்நூர்: 51)

“இன்னும் இஸ்லாம் அல்லாததை மார்க்கமாக எவராவது தேடினால் அப்பொழுது அது அவரிடமிருந்து அங்கீகரிக்கப்படவே மாட்டாது. மேலும் மறுமையில் அவர் நஷ்டமடைந்தவர்களில் இருப்பார்.” (ஆலஇம்ரான்: 85)

“அவர்கள் தாசுதின் தீர்ப்பின் பால் அழைக்கப்பட்டால் “நாங்கள் அதனை மறுக்கின்றோம். நிராகரிக்கின்றோம்” என்று கூறுவார்கள். மேற்கையும் கிழக்கையும் பின்பற்றுவதை மறுப்பார்கள். அவர்களுக்கு வழிகாட்டும் ஒளியானது அருள்பாலிக்கப்பட்ட ஒரு மரத்திலிருந்து பெறப்பட்டதாகும். “அது கீழ்த் திசையைச் சேர்ந்ததுமன்று; மேல்திசையைச் சேர்ந்ததுமன்று. அதன் எண்ணெய் நெருப்பு தொடராவிடினும் பிரகாசிக்கவே முற்படும். இவை ஒளிக்கு மேல் ஒளியாகும்.” (அந்நூர்: 35)

மேலும் இத்தலைமுறையினர் முதலாளித்துவத்தின் அநீதியையும், கொம்பூனிசத்தின் இருளையும் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார்கள். வலதுசாரிகளின் பக்கமோ இடதுசாரிகளின் பக்கமோ சாரமாட்டார்கள். எப்போதும் தமது மத்திமமான கொள்கையில் நிலையாக நிற்பார்கள். பல்வேறு பிரிவினர்களுக்கிடையில் மத்திமமான நிலைப்பாட்டையே கடைப்பிடிப்பார்கள். ஒரு தனி நபருக்காக அல்லது ஒரு வர்க்கத்திற்காக அல்லது ஒரு கட்சிக்காக அல்லது ஒரு ஆட்சிக்காக அவர்கள் செயற்பட மாட்டார்கள். அவர்களது முழு செயற்பாடுகளும் இஸ்லாத்திற்காக மாத்திரமே அமைந்திருக்கும். அவர்களது

முழு விசுவாசமும் இஸ்லாமிய உம்மத்திற்குரியதாக மாத்திரமே இருக்கும். ஏனெனில் அவர்கள் அதிலிருந்து வந்தவர்கள்; அதையே சார்பவர்கள்; அதன் மூலமே நிலைப்பவர்கள்; அதற்காகவே வாழ்பவர்கள். “எவர்கள் அல்லாஹ்வையும் அவனுடைய தூதரையும் விசுவாசம் கொண்டவர்களையும் தோழர்களாக எடுத்துக் கொள்கின்றார்களோ (அவர்கள்தான் அல்லாஹ்வின் கூட்டத்தினர்) நிச்சயமாக அல்லாஹ்வின் கூட்டத்தினரான அவர்கள்தான் வெற்றியாளர்கள்.” (அல்மாயிதா: 56)

அருளாளனான அல்லாஹ்வடனேயே அவர்களுடைய தொடர்பு இருக்கும். ஈமான் மூலம் மாத்திரமே அவர்கள் கண்ணிய உணர்வைப் பெறுவார்கள் அல்குர்ஆனுக்கு மாத்திரமே போராடுவார்கள். இஸ்லாமே அவர்களது பொறுமையாக இருக்கும்.

அந்நியமாக நோக்கப்படுபவர்கள் - மக்களோடு கலந்து வாழ்பவர்கள்

அவர்கள் தங்களது நாடுகளில் வாழ்ந்தாலும் தங்களது குடும்பத்தினர், உறவினர்களுக்கு மத்தியில் நடமாடினாலும் அவர்களிடமிருக்கும் உயிர்த்துடிப்புமிக்க ஆன்மா, தனித்துவமான போக்கு, தொடர்ச்சியான போராட்டம் என்பவற்றின் காரணமாக அந்நியமானவர்களாக வாழ்வார்கள். உண்மையில் இங்கு அந்நியம் என்பது தேசம், நிறம், மொழி ஆகியவற்றினூடாக வருவதன்று, மாறாக சிந்தனை, ஆன்மா, போக்கு என்பவற்றினூடாக ஏற்படுவதாகும். ஏனெனில், அவர்கள் தங்களது உடல்களால் பதினைந்தாம் ஹிஜ்ரி நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தாலும் சிந்தனைகளாலும், உணர்வுகளாலும் முதலாம் ஹிஜ்ரி நூற்றாண்டிலேயே வாழ்பவர்கள். வெற்றுக் கண்களால் தமது சமகாலத்தவர்களைப் பார்த்தாலும், தீட்சண்யக் கண்களால் நிபத்தோழர்களைப் பார்ப்பார்கள். எனவே சமகாலம் அவர்களுக்கு அந்நியமாகத் தென்பட, அந்த சஹாபாக்கள் காலம் அவர்களுக்கு ஆறுதலைக் கொடுக்கும். “எனவே அந்த அந்நியமானவர்களுக்கு சுபசோபனம் உண்டாகட்டும்!”

எனினும் இந்த அந்நியம் அவர்களை தங்களுக்குள் சுருங்கிக் கொண்டவர்களாகவோ கிறிஸ்தவப் பாதிர்களின் அல்லது ஜாஹிலிய்யாக் கால ஹனீப் களும் செய்தது போன்று ஏகாந்தமான துறவு மடங்களை நோக்கி ஓடுபவர்களாகவோ ஆக்கி விடாது. அவர்களது துறவு ஜிஹாதாகவே இருக்கும். ஜாஹிலிய்யத்திலிருந்து ஒதுங்கிய நிலையென்பது அவர்களைப் பொறுத்த

வரை இப்பாஹிம் (அலை) அவர்களின் மார்க்கத்தை நோக்கி அழைப்பதாகவே இருக்கும். எனவே அவர்கள் களத்தில் நிலைத்து நிற்பார்கள்; வேதனைகளைப் பொறுத்துக் கொள்வார்கள். மக்கள் சீர்கெடும்போதும். சீர்கெடுக்கும்போதும் அவர்கள் சீர்திருத்துவார்கள்.

நிச்சயமாக இச்சந்ததியே இஸ்லாமிய எழுச்சிக்கும் முன்மாதிரிக்கும் உருவம் கொடுக்கக் கூடியது. போராட்டத்திற்காக அழைக்கப்படும் போது அனைத்து அணிகளை விடவும் முன்னேறிச் செல்வதும், கனீமத் பொருட்கள் பங்கிடப்படும்போது அனைவரைவிடவும் பின்னால் நிற்பதும் இக்குமுடையோகும்.

இவ்வாறு அறிவாலும் அர்ப்பணத்தாலும் கொடையாலும் அது தனித்து வராமல் இருந்தபோதிலும். பெருமையும் அகங்காரமும் கொண்டு மக்களை விட்டும் தூரமாகி, ஏகாந்தக் கோபுரத்தின் மீது அது வாழமாட்டாது. மாறாக, குடி மக்களோடு அது உறவாடும்; அவர்களது கவலையைச் சமக்கும்; அவர்களது பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு உதவி செய்யும்; அவர்களது சுகதுக் கங்களில் பங்கு கொள்ளும்; அவர்களது வேதனைகளையும். வேண்டுகளையும் வெளிப்படுத்தும். இவையெல்லாம் அவர்களுக்கு வழங்கும் தர்மம் என்ற கருத்தில் செய்யப்படுவதன்று. மாற்றமாக இத்தலைமுறையும் அப்பொதுமக்களும் ஒன்றிலிருந்து ஒன்று பிரிக்கமுடியாதவர்கள் என்ற காரணத்தினாலேயாகும். எனவேதான் அந்த மக்கள் மீது இத்தலைமுறை அதிகமான கரிசனையும். அன்பும் கொள்கிறது. அதிலுள்ள உழைப்பாளர்களைப் பலப்படுத்தி. அறிவீனர்களுக்கு கற்றுக் கொடுத்து. மறந்திருப்போருக்கு நினைவுபட்டி. நோயாளிகளைக் குணப்படுத்தி. பலவீனர்களைப் பலப்படுத்துகிறது. இந்த வகையில் சிறியோருக்குத் தந்தையாகவும். பெரியோருக்குப் பிள்ளையாகவும். சம வயதுடையோருக்கு சகோதரனாகவும். மக்கள் திரளின் முன்னால் அழைப்பாளனாகவும் அது செயற்படுகின்றது. இவ்வழைப்பில் அது சலிப்படையவோ. அம்மக்கள் திரள் மீண்டும் இஸ்லாத்தை நோக்கி வரும் என்பதில் நம்பிக்கை இழக்கவோ மாட்டாது. ஏனெனில் எந்தவொரு இஸ்லாமிய இயக்கத்திற்கும். எந்தவொரு ஈமானிய அழைப்பிற்கும் ஏற்படக்கூடிய இயல்பான நிலையும். வரலாற்று அனுபவமுமே இது என்பது அதற்கு நன்கு தெரியும்.

தஃவாவையும் ஜிஹாதையும் கடைப்பிடிப்பவர்கள்

முஹாஜிரீன்களும். அன்லாரீன்களுமான நபித்தோழர்கள் போன்று தஃவாவையும் ஜிஹாதையும் மேற்கொள்கின்ற ஒரு தலைமுறையாக இது

இருக்கும். இத்தலைமுறையினர் அந்த ஸஹாபா சமூகத்தினரின் ஒளிக்கீற்றி விருந்து தாமும் பெற்றுக் கொள்வர்; அவர்களது நேர்வழிகாட்டலிலேயே பயணம் செய்வர். அந்த ஸஹாபாக்களோ அல்லாஹ்விற்காக எதிரியோடு போராடியது போலவே தமது சொந்த விருப்பு வெறுப்புக்களோடும் போராடினார்கள். இத்தகைய சந்ததியினரை அவர்களது ஜிஹாதிலிருந்தோ, போராட்டக் களத்திலிருந்தோ எதுவும் திசை திருப்பி விடாது. மாறாக அவர்கள் தங்களது அணிகளுக்குள்ளேயே மறைந்திருக்கும் எதிரிகளோடும், வெளியே இருக்கும் காபிர்களோடும் தொடர்ச்சியான போராட்டத்திலிருப்பர்.

இப்போராட்டத்தில் தங்களது ஆயுதங்களைக் களையவோ அல்லது போரட்டத்திலிருந்து விடுபட்டு ஓய்வெடுக்கவோ, ஒதுங்கிக்கொள்ளவோ சற்றும் விரும்பமாட்டார்கள், மாறாக அழிவுகள் - சோதனைகள் முடிவுற்று, உலகத்தில் இன்று காணப்படும் அல்லது போராட்டத்தில் அசத்தியத்திற்கு முன்னிலையில் சத்திய வார்த்தையை மொழிவதே அவசியமானதாக இருந்தால் மக்களுக்கு எழுத்தாகவோ அல்லது பேச்சாகவோ சென்றடையக் கூடிய விதத்தில் அவர்கள் அதனைச் செய்வர். வாளினால் போராடுவதற்கு அவர்களால் முடியாது போனாலும் அல்குர்ஆனைக் கொண்டு அவர்கள் போராடுவார்கள். அல்லாஹ் தனது வேதத்தில் குறிப்பிட்டதுபோல அதுவே மிகப்பெரும் ஜிஹாதாகும். “நபியே நீர் நிராகரிப்போருக்கு அடி பணியாதீர். இன்னும் அல்குர்ஆன் ஆகிய இதனைக் கொண்டு நீர் அவர்களுடன் பெரும் ஜிஹாத் செய்வீராக!” (அல்புர்கான்: 52)

இவர்களுக்கு தங்களது மார்க்கம் ஒன்றுதான் பெரிதாக, உயர்ந்ததாக காணப்படும். அதன் வழியில் இவ்வுலகமும் அதன் இன்பங்களும் மிக அற்பமாகவே தோன்றும். இச்சந்ததியினரிடத்தில் தங்களுடைய அகீதா மட்டுமே உயர்ந்த பெறுமானமுள்ளதாகக் காணப்படும். அதற்காக தங்களது சொத்து, செல்வங்களை அர்ப்பணிக்க எந்நேரமும் அவர்கள் தயாராக இருப்பார்கள். யார் தன்னிடம் வேண்டப்படுவதன் பெறுமதியை இவ்வாறு புரிந்து கொள்கிறாரோ அவருக்கு இம்மார்க்கத்திற்காக தான் செய்கின்ற தியாகங்கள் அற்பமாகவே தென்படும்.

யார் ஓர் அழகிய பெண்ணைத் திருமணம் பேசுகின்றாரோ அவருக்கு மஹர் தொகையைக் கொடுப்பது பெரும் பிரச்சினையாக இருக்க மாட்டாது. எனவே, அல்லாஹ்வும் இவர்களிடத்தில் உயர்ந்த பரிசைத் தருவதாக வாக்களித்து இவர்களது உயிரையும் செல்வத்தையும் வாங்கிவிட்டான். அதுபோன்றே இவர்களும் விற்றுவிட்டனர். இவர்களுக்கும் அல்லாஹ்விற்கு மிடையில்

வியாபார ஓப்பந்தம் நிறைவேறி விட்டது. எனவே இச்சந்ததியினர் இனி ஒரு போதும் கைசேதப்படப் போவதில்லை. அல்லாஹ்வும் தனது மகிமை காரணமாக இவர்களுக்கான வெகுமதியை உயர்வாகக் கொடுத்துவிட்டான். அவர்களும் இதனைப் பொருந்திக் கொண்டனர். அவனுக்காக இவர்கள் அவனது செல்வத்திலிருந்தே செய்த செலவினை அவன் பொருந்திக் கொண்டான். படைத்த அல்லாஹ்வே அவர்களது உயிர்களை வாங்கிவிட்ட நிலையில், உணவூட்டுகின்ற அவனே இவர்களது சொத்து செல்வங்களை வாங்கிவிட்டான். பின்னர் அவற்றின் பெறுமதியாக வானங்களினதும் பூமியினதும் விசாலமுள்ள சுவனத்தை எடுத்துக் கொள்ளுமாறும் அவன் கூறிவிட்டான்:

“நிச்சயமாக அல்லாஹ் விசுவாசிகளிடமிருந்து அவர்களது உயிர்களையும், அவர்களது செல்வங்களையும் அவர்களுக்கு சுவனத்தைத் தருவதாகக் கூறி வாங்கிக் கொண்டான். அவர்கள் அல்லாஹ்வின் பாதையில் போர் செய்து விரோதிகளைக் கொன்றுவிடுவார்கள். அவர்களால் கொல்லப்பட்டும் விடுவார்கள். இது தவ்றாத்திலும், இன்ஜிலிலும், குர்ஆனிலும் இவர்களுக்கு உண்மையாக வாக்களிக்கப்பட்டதாகும். அல்லாஹ்வைவிட தன் வாக்குறுதியைப் பூரணமாக நிறைவேற்றுவார் யார்? ஆகவே நீங்கள் எதைக் கொண்டு ஓப்பந்தம் செய்தீர்களோ அதனைக் கொண்டு மகிழ்ச்சியடையுங்கள். மேலும் இதுதான் மகத்தான வெற்றியாகும்.” (அத்தௌபா: 111)

இது குறித்து றகுல் (ஸல்) அவர்கள் பின்வருமாறு கூறி இருக்கிறார்கள்: “யார் அல்லாஹ்விற்குப் பயப்படுகின்றாரோ அவர் இரவில் அவனது பாதையில் ஜிஹாதிற்காக பயணம் செய்வார். யார் பயணம் செய்தாரோ அவர் அதற்கான அந்தஸ்தை அடைந்து கொள்வார். அறிந்து கொள்ளுங்கள்! நிச்சயமாக அல்லாஹ்வினுடைய வியாபாரப் பொருள் மிகவும் பெறுமதியானது. அறிந்து கொள்ளுங்கள்! அல்லாஹ்வின் வியாபாரப் பொருள் சுவனமாகும்.”

நஷ்டமேயடையாத வியாபாரத்தைச் செய்த இவர்கள் எவ்வளவு கண்ணியமானவர்கள். ஈமானும் ஜிஹாதுமே இவர்களது வியாபாரமாகும். மிஹ்ராபுகளும் போராட்டங்களுமே இவர்களது சந்தைகளாகும். நாட்களும் ஆயுதமுமே இவர்களது மூலதனமாகும். அல்லாஹ்விடமிருந்து கிடைக்கும் மன்னிப்பும், கீழால் ஆறுகள் ஓடிக் கொண்டிருக்கும் தோப்புகளுமே இவர்களது இலாபமாகும்.

ஆட்சியாளன் வடிவிலோ அல்லது கைத்தாளின் வடிவிலோ ஜாஹிலிய்யத் தலைதூக்கும்போதெல்லாம், நெருப்பிற்கு மேல் காணப்படும் நீர் நிறைந்த பாத்திரம் எவ்வாறு சூடாகிக் கொதிக்குமோ அவ்வாறு அல்லாஹ்வுடைய

புனிதங்களைப் பாதுகாப்பதற்காக அவர்களது உள்ளங்கள் கொதிக்கும். ஏனெனில், அசத்தியத்திற்கு விட்டுக்கொடுத்து சத்தியம் பின்வாங்குவதைவிட... அல்லாஹ்வின் வார்த்தை மறைந்து அநியாயக்காரர்களின் வார்த்தை மேலோங்குவதை விட ஒரு முஃமினுக்கு வேதனை தரும் விடயம் எதுவுமிருக்க முடியாது.

இச்சந்ததியினரைச் சாராத ஏனையோரோ எவ்விதமான கவலையும்ற்றவர்களாக... தாமும் தமது குடும்பமும் என்ற எண்ண அலைகளில்தான் சஞ்சரிப்பர். ஆனால் நாம் உருவாக்க விரும்பும் இக்குழுவின்மேல் முழு இஸ்லாமிய சமூகத்தின் கவலையையும் சுமந்தவர்களாக இயங்கிக் கொண்டிருப்பர். கவலை அவர்களைப் பிழிந்து கொண்டிருக்கும். அவ்வும்மத்தின் நிலையைக் கண்டு கடுமையாக வருத்தப்படுவர். ஆகவேதான் இச்சந்ததியினர் சிந்திக்கின்ற முதலாவது விடயம் அவர்களது மார்க்கமாகும்; கடைசி விடயம் அவர்களது உலகமாகும். அவர்களில் ஒவ்வொருவரது வாயிலிருந்தும் வரக்கூடிய முதல் வாசகம் 'எனது சமூகமே! எனது சமூகமே!' என்றே காணப்படும். அவர்களில் ஒருவரேனும் 'எனது ஆத்மாவே! எனது குடும்பமே!' எனக் கூறக் கூடியவராக இருக்க மாட்டார்.

மேலும், இவர்கள் அதிக சிரமம் எடுத்துக் கொள்ளும் விடயம் யாதெனில், அல்லாஹ்வை விட்டும் புறமுதுகு காட்டி ஓடியவர்கள் அவசரமாக தெளபாக் கேட்டு அல்லாஹ்வின்பால் மீண்டு வரவேண்டும் என்பதும், இஸ்லாமிய ஷரீஅத்தை விட்டும் தூரமாகி இருப்பவர்கள் தூய இஸ்லாத்தில் நுழைந்து விடவேண்டும் என்பதற்காக அழைப்பு விடுப்பதும். அல்குர்ஆனின் சமூகமான முஸ்லிம் சமூகத்திற்கு எதிராக யார் யாரெல்லாம் போர்க்கொடி தூக்குகின்றனரோ அவர்கள் இழிவடைந்து பணிந்து வரும்வரை அவர்களோடு போராடுவதுமே. அல்குர்ஆன் பின்வருமாறு கூறுகிறது: "எவர் அல்லாஹ் வின்பால் மக்களை அழைத்து, தானும் நற்கருமங்கள் செய்து, "நிச்சயமாக நான் முற்றிலும் அல்லாஹ்விற்கு கீழ்ப்படிந்து முஸ்லிம்களின் அணியில் உள்ளேன்" என்றும் கூறுகின்றாரோ அவரைவிட சொல்லால் மிக்க அழகானவர் யார் இருக்கின்றார்?"

கண்ணியமும் பலமும் கொண்டவர்கள்

தமது சமூகத்திலும் காலத்திலும் அந்நியமானவர்களாக நோக்கப்பட்ட போதிலும், சக்தியுள்ளவர்களாகவும் கண்ணியமுள்ளவர்களாகவும் இவர்கள் இருப்பார்கள். இறை பாதையில் செல்பவர்களின் எண்ணிக்கை குறைவாக இருந்தாலும் அதில் இவர்கள் தனிமையை உணரமாட்டார்கள். வழிகேட்டில்

சென்று அழிந்து விடுபவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகமாக இருந்தபோதிலும் அது இவர்களைப் பலவீனப்படுத்தாது. இவர்கள் தங்கள் உள்ளங்களால் கௌரவமானவர்கள்; மலைகளைப் போன்று உயர்ந்தவர்கள்; நட்சத்திரங்களைப் போன்று ஒளிமிக்கவர்கள். அவர்களில் ஒருவர் பசியால் மரணிக்க வேண்டி ஏற்பட்டாலும் அடுத்தவர்களிடம் கையேந்தமாட்டார். பொறுமையோடு உயிரிழப்பாரே தவிர அடுத்தவர்களுக்கு தலைசாய்த்து இழிவடைய மாட்டார். இவர்கள் செல்வந்தர்களையும், அதிகாரம் படைத்தவர்களையும் மருத்துவர்கள் நோயாளிகளை எவ்வாறு நோக்குவரோ அவ்வாறு நோக்குவர். அவர்களுக்கு பயப்படவோ அளவு கடந்து அவர்களை மகத்துவப்படுத்தவோ மாட்டார்கள். மாறாக, அவர்கள் தங்களது தோள்மீது சுமந்துள்ள சுமைகளுக்காகவும், அவர்களது உள்ளங்களிலுள்ள நோய்களுக்காகவும் அவர்கள் மீது இரக்கம் கொள்வார்கள். செல்வந்தர்களது கஜானாக்களில் தேக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கும் தங்கத்தை, மறுமையில் உருக்கித் தண்டனை வழங்கப்படவிருக்கும் பாளங்க ளாகவே இவர்கள் நோக்குவார்கள்.

“(பொன், வெள்ளியாகிய அவை) நரக நெருப்பில் பழுக்கக் காய்ச் சப்பட்டு, பின்னர் அவற்றைக் கொண்டு அவர்களுடைய நெற்றிகளிலும் விலாப் புறங்களிலும் முதுகுகளிலும் சூடு போடப்படும். அந்நாளில் இவைதாம் உங்களுக்காக நீங்கள் சேர்த்து வைத்தவை யாகும் என்று கூறப்படும்.” (அத்தெளபா: 35)

இவர்கள் எந்த சத்தியத்தின் பால் அழைக்கின்றார்களோ அதன் பலமே இவர்களது பலமாகும். தாம் விசுவாசிக்கும் அல்லாஹ்வின் கண்ணியத்திலி ருந்தே இவர்களும் கண்ணியம் பெறுகின்றனர். “யார் கண்ணியத்தை நாடு கிறாரோ கண்ணியம் யாவும் அல்லாஹ்வுக்கே உரியதாகும்.” (பாதிர்:10)

இவர்கள் அல்லாஹ்வின் ஒளி மூலமாகப் பார்க்கின்றார்கள். நுபுவ்வத்தின் மொழி கொண்டு பேசுகிறார்கள். கழாகத்தின் துணை கொண்டு செயற்படு கிறார்கள். இவர்களை எந்தவொரு வாக்குறுதியும் கவரவோ, வழிதவறச் செய்யவோ மாட்டாது. இவர்கள் எந்த நெருப்பாலும் உருக்கமுடியாத... எந்த இரும்பாலும் வளைக்க முடியாத உலோகத்தாலானவர்கள்.

இவர்கள் அல்லாஹ் மூலமாக நேர்வழி பெற்றிருப்பவர்கள். எனவே வழி தவறமாட்டார்கள். அவனது மார்க்கம் மூலமாக கண்ணியம் பெற்றவர்கள். எனவே இழிவடைய மாட்டார்கள். அவனது பலம் மூலமாக வெற்றியடைந்த வர்கள். எனவே தோற்கடிக்கப்பட மாட்டார்கள். அவனது செல்வத்தின் மூலமாக

செல்வ நிலையை அடைந்தவர்கள். எனவே ஏழ்மையடைய மாட்டார்கள்.
இவர்களது கோஷம்:

நான் வாழ்ந்தால்.

எனக்கு உணவில்லாமல் போகாது!

நான் மரணித்தால்.

எனக்கு ஒரு கப்று கூட கிடைக்காமல் போகாது!

எனது உறுதி.

மன்னர்களின் உறுதி!

எனது உள்ளம். இழிவை

குப்பராக கருதும் சுதந்திரனது உள்ளம்!

எனக்குரிய உணவோடு

நான் திருப்தியாக இருக்கிறேன் என்றால்.

சைதுக்கும் உமருக்கும் நான் ஏன் பயப்பட வேண்டும்?!

சோதனைகள் வந்திறங்கினாலும் இத்தலைமுறை நிலை குலைந்து விடாது. அதன் நெருப்பு அணையவோ. அதன் ஒளி குறையவோ மாட்டாது. இத்தலை முறை இவை மூலமாக உள்ளத்தை தூய்மைப்படுத்தவும், அணியைச் சீர்படுத்தவும், தனது நிலையை மீள் மதிப்பீடு செய்யவும், நாளைக்காகத் தயாராகவுமான சந்தர்ப்பத்தை உருவாக்கிக் கொள்ளும். அது தன்னளவில் பலவீனமடையவோ. இழிவடையவோ, ஏனைய சக்திகளுக்கு அடிபணியவோ மாட்டாது. அல்லாஹ் அவனது வேதத்தில் புகழ்ந்து கூறிய அடியார்களே அதன் முன்மாதிரியாவார்:

“மேலும், எத்தனையோ நபிமார்கள் அவர்களுடன் அல்லாஹ்வின் அடியார்கள் அநேகம் பேர் சேர்ந்து (அல்லாஹ்வின் பாதையில்) யுத்தம் செய்திருந்தனர். ஆனால் அவர்கள் (அல்லாஹ்வின் பாதையில் யுத்தம் செய்ததனால்) தங்களுக்கு (துன்பம்) ஏற்பட்டதன் காரணமாக தைரியம் இழந்துவிடவில்லை; பலவீனமடைந்து விடவுமில்லை (எதிரிகளுக்கு கட்டுப்பட்டுவிடவுமில்லை). மேலும், (இவ்வாறு துன்பங்களை சகித்துக் கொள்ளும்) பொறுமையாளர்களை அல்லாஹ் நேசிக்கின்றான். (இத்தகைய சந்தர்ப்பங்களில் அவர்கள் தங்களது இரட்சகனிடம்), “எங்கள் இரட்சகனே! எங்கள் பாவங்களையும், எங்கள் செயல்களில் நாம் வரம்பு மீறிய (குற்றத்தையும்) நீ எங்களுக்கு மன்னிப்பாயாக! எங்களை நீ உறுதிப்படுத்தி வைப்பாயாக!” நிராகரிக்கும்

சமூகத்திற்கு எதிராக எமக்கு உதவியும் புரிவாயாக என்று அவர்கள் கூறியதைத் தவிர (வேறொன்றும்) அவர்கள் கூற்றாக இருக்கவில்லை. எனவே அல்லாஹ் அவர்களுக்கு இவ்வுலகத்தின் நன்மையையும் மறுமையில் நன்மையில் அழகானதையும் வழங்கினான். மேலும் அல்லாஹ் நற்கருமங்கள் செய்வோரை நேசிக்கின்றான்.” (ஆலஇமரான்:146 -148)

இந்தவகையில், இச்சந்ததி சோதனைகளை மிகைக்குமே அன்றி, சோதனைகள் அதனை மிகைத்து விடாது. பின்வரும் ஹதீஸில் வருவது போல இச்சந்ததி அச்சோதனைகள் மூலமாக தூய்மையடைந்து வெளியேறும். “சோதனை பீடிக்கும் முஃமினுக்கான உதாரணம், நெருப்பில் உருக்கப்பட்டு வெளியேறும் இரும்பைப் போன்றதாகும். அவ்விருப்பின் கழிவுகள் நீங்கி நல்லவை மாத்திரம் எஞ்சி நிற்கும்.” (அல்ஹதீஸ்)

மனிதர்களை தலை குனியவும், அடக்கியாள்பவர்களின் முன் பலவீனர்களாக ஆக்கவும் செய்யும் விடயங்கள் இரண்டாகும்:

i) பயம்

ii) பேராசை

இத்தலைமுறையினர் தமதுள்ளங்களில் பயத்திற்கான வாயில்களை அடைத்துவிடுவார்கள். அடக்கியாளும் சக்திமிக்க ஒருவனுக்கும், உள்ளங்களும் பார்வைகளும் பேதலிக்கும் ஒரு நாளைக்கும் தவிர வேறு எதற்கும் பயப்படமாட்டார்கள். அதேபோல், தமதுள்ளங்களில் பேராசைக்கான வாயில்களையும் மூடி விடுவர். இவர்களுக்கு இறைவனிடமிருந்தான பாவமன்னிப்பு, வானங்கள் பூமியினளவு விசாலமான சுவனம் எனும் பேராசை மட்டுமே எஞ்சியிருக்கும். இவர்கள் தவணையைப் பற்றிப் பயப்பட மாட்டார்கள். ஏனெனில், அது தீர்க்கமாக வரையறுக்கப்பட்டு விட்டது. வாழ்வாதாரம் பற்றியும் கவலை கொள்ளமாட்டார்கள். ஏனெனில், அதுவும் கூட நிர்ணயிக்கப்பட்டு பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டு விட்டது.

எந்தவொரு பெருமைக்கார கொடுங்கோலன் கொடிய வேதனை செய்தாலும், கசப்பான விடயங்களை சுவைக்கச் செய்தாலும் அவர்களை இழிவு படுத்தவோ அல்லது தலைவணங்க வைக்கவோ முடியாது. அவன் இவர்களின் வெளிச்செயற் பாடுகளைக் கட்டுப்படுத்தினாலும் உள்ளத்தைக் கட்டுப் படுத்த முடியாது. சிப்பியை சொந்தமாக்கிக் கொள்வான்; ஆனால் முத்தைப் பெற்றுக் கொள்ள அவனுக்கு முடியாது.

செயற்பாடுகளை விட்டும் இவர்களது உடல்களைத் தடுத்து வைக்க முடிந்தாலும், சுதந்திரமாக இயங்கும் அவர்களது ஆன்மாக்களை அவனால் தடுத்து வைக்க முடியாது. பிர்அவ்ன்களில் ஒருவன் இவர்களைக் கொல்வதாகவோ அல்லது சிறுவையில் அறைவதாகவோ அச்சுறுத்தினால், பிர்அவ்னின் சூனியக்காரர்கள் ஈமான் கொண்டபோது கூறியதையே இவர்களும் கூறுவார்கள்: “எதை நீ தீர்ப்புக் கூற விரும்புகிறாயோ அதைத் தீர்ப்பாகக் கூறிவிடு! நீ தீர்ப்புக் கூறுவதெல்லாம் இவ்வுலக வாழ்க்கையில் தான்.” (தாஹா:72)

அப்பழுக்கற்ற தங்கம் நெருப்பில் நுழைந்து மேலும் தூய்மையும் பிரகாசமும் அடைவது போன்று சோதனைகளுக்குள் நுழைந்து தூய்மையும் விசுவாசமும் மேலோங்குபவர்களாக இவர்கள் இருக்கின்றபோது, அடக்கியாளும் எதிரியால் என்ன தான் செய்யமுடியும்?

தனது தஃவாவிற்காக கசப்பானவற்றை இன்பமாகக் கருதும், தனது அகீதா விற்காக வேதனையை அனுபவிக்கும் முஃமின் விடயத்தில் அநியாயக் காரனால் என்னதான் செய்ய முடியும்! அம்முஃமினோ நாடு கடத்தப்படுவதை அல்லாஹ்வை நோக்கிய ஹிஜ்ரத்தாகவும், சிறைவாசத்தை அல்லாஹ்வை வணங்குவதற்கான தனிமையாகவும், போராட்டத்தில் கொல்லப்படுவதை அல்லாஹ்வின் பாதையில் ஷஹீதாக மரணிப்பதாகவும் அழைக்கின்றான்.

சமநிலை கொண்ட சந்ததி

இவர்கள் உறுதியும் சக்தியும் போரட்டப் பண்பும் மார்க்கத்தின் மீதான ஆழ்ந்த நேசமும் கொண்டவர்களாக இருந்த போதிலும், நேரான பாதையில் சமநிலையில் செல்லக் கூடியவர்கள். வலப்புறம் சாயவுமாட்டார்கள்; இடப்புறம் புரளவும் மாட்டார்கள். சடவாதத்திற்குள் மூழ்கவும் மாட்டார்கள்; ஆன்மீகத்தில் எல்லை மீறிச் செல்லவும் மாட்டார்கள். தமது இரட்சகனுக்கும், தமக்கும், தமது குடும்பங்களுக்கும், தமது சமூகத்திற்கும் தாம் கட்டாயம் நிறைவேற்ற வேண்டிய கடமைகள் இருப்பதை அவர்கள் அறிவார்கள். அவ்வகையில், ஒவ்வொரு வருக்குமுரிய கடமையை காய்தல் உவத்தல் இன்றி நிறைவேற்றுவார்கள். அல்குர்ஆன் கூறுவது போல், சமநிலை என்ற தராசை கூட்டலோ குறைத்தலோ இன்றி நீதியாகப் பேணிக் கொள்வார்கள்.

இவர்கள் சட்டங்களில் உறுதியானவற்றை எடுத்துக் கொள்ளும் அதே நேரம் சலுகைகளையும் புறக்கணிக்காது இருப்பார்கள். ஏனெனில், அல்லாஹ் தனது தெளிவான சட்டங்கள் பின்பற்றப்படுவதை விரும்புவது போன்றே

தனது சலுகைகள் பயன்படுத்தப்படுவதையும் விரும்புகின்றான். மேலும், இவர்கள் சுபசோபனம் சொல்பவர்களாக இருப்பார்களேயன்றி வெறுப்பூட்டுபவர்களாக இருக்க மாட்டார்கள். ஏனெனில், அல்லாஹ் தனது அடியார்களுக்கு இலகுவையே விரும்புகின்றான்; கஷ்டத்தை விரும்பமாட்டான். “மார்க்கத்தில் அவர்களுக்கு எவ்வித சங்கடமும் உருவாக்கப்படவில்லை” என அல்குர்ஆன் போதனை செய்கிறது. தமது தூதை நோக்கி மென்மையாகவும் ஹிக்மத்தைக் கொண்டும் அழைப்பார்களே அன்றி, வன்முறையைக் கொண்டும், அறிவீனத்தைக் கொண்டும் அழைக்கமாட்டார்கள். மேலும், மிகச் சிறந்த வழிமுறை மூலமாகவே வாதிடுவார்கள். பின்வரும் இறைவசனம் அவர்களது கண்களுக்கு முன்னால் எப்போதும் இருக்கும்: “உமது இரட்சகனின் பாதையை நோக்கி ஹிக்மத் (ஞானம்) மூலமாகவும், நல்லுபதேசம் மூலமாகவும் அழைப்பு விடுப்பீராக! மிகச்சிறந்த வழிமுறை மூலமாக அவர்களோடு வாதுடுவீராக!” (அந்நஹ்ல்: 125)

இவர்கள் அல்லாஹ்வின் கட்டளைக்கு மாறுசெய்தவர்களை வைத்தியர்கள் நோயாளிகளைப் பார்ப்பது போல பார்ப்பார்கள்; பொலிலார் கள்வர்களை நோக்குவது போல நோக்க மாட்டார்கள். இறைகட்டளைக்கு மாறு செய்தவனை காபிர் என குற்றம் சாட்டமாட்டார்கள். அக்குற்றச்சாட்டு தமக்கே திரும்பி விடலாம் என்று அவர்கள் பயப்படுவார்கள். தங்களை நியாயப்படுத்தி அடுத்தவர்களைக் குற்றம் சாட்டும் வகையில் பேசமாட்டார்கள். “யார் மனிதர்கள் அழிந்து போகட்டும் என சபிக்கிறாரோ அவர் அவர்களை அழித்தே விட்டார்.” (புகாரி, முஸ்லிம்)

இவர்கள் தமது மார்க்கத்தில் பற்றுக் கொண்டிருப்பார்கள். தமக்கு முரணானவர்களோடு சகிப்புத் தன்மையோடு நடந்து கொள்வார்கள். எந்தவித வெறியோ, பிடிவாதமோ இன்றி தமது கருத்தில் அவர்கள் விகவாசம் கொண்டிருப்பார்கள். ஏனெனில், தமது கருத்து சரியாக இருந்தாலும் சிலவேளை தவறாகவும் முடியும் என்பதையும், பிறரது கருத்து தவறாக இருப்பினும் சிலவேளை சரியாகவும் இருக்குமென்று அவர்கள் அறிவார்கள். சிலவேளை அவர்களது கருத்தே முழுமையாக தவறானதாக இருக்கவும் கூடும் என்பதை யாரறிவார்? அவர்கள் குறிப்பிட்ட விடயத்தில் சரியான முடிவு காண முயற்சிப்பவர்கள் என்பதும், அதில் சரியாக இருந்தாலும் தவறிழைத்தாலும் அவர்களுக்கு நற்கூலி என்பதுவுமே முக்கியமானதாக இருக்கும்.

இவர்கள் மார்க்கத்தில் அடிப்படையான விடயங்கள் எவை, கிளை அம்சங்கள் எவை என்பதைப் பிரித்தறிவார்கள். அந்த வகையில் அடிப்படையான

விடயங்களில் இரும்பைப் போன்று உறுதியாகவும். கிளை விடயங்களில் பட்டைப் போன்று மென்மை யாகவும் நடந்து கொள்வார்கள். செயல்களும் சட்டங்களும் ஏவல்களாக இருப்பினும், விலக்கல்களாக இருப்பினும் அவற்றிற்கு கிடையிலான படித்தரங்களை அவர்கள் பிரித்தறிவார்கள். ஒவ்வொரு செயலுக்கும் ஒரு படித்தரம் இருக்கிறது. ஒவ்வொரு படித்தரத்திற்கும் அதற்கெனவுள்ள சட்டம் இருக்கின்றது. பர்மும் சுன்னத்தும் வெவ்வேறானவை; ஹராமும் மக்றாஹும் வெவ்வேறானவை; பெரும்பாவங்களும் சிறுபாவங்களும் வெவ்வேறானவை; கருத்தொருமைப்பட்ட விடயங்களும் கருத்து வேறுபட்ட விடயங்களும் வெவ்வேறானவை; திட்டவட்டமான ஆதாரத்தின் மூலம் உறுதிப் படுத்தப்பட்ட விடயமும், அதைவிட குறைந்த தரத்திலுள்ள ஆதாரங்கள் மூலம் உறுதிப்படுத்தப்பட்ட விடயங்களும் வெவ்வேறானவை என்பதை யெல்லாம் அவர்கள் அறிவார்கள். எனினும், இத்தகைய அம்சங்களில் தாங்கள் அறிஞர்களென்றோ, தாம் அனைத்தும் தெரிந்தவர்கள் என்றோ தம்பட்டம் அடித்துக் கொள்ளாமல் அவை பற்றி நன்கு அறிந்தவர்களிடம் கேட்டு அதனைப் பெற்றுக் கொள்வார்கள். ஏனெனில், ஒவ்வொரு கலையிலும் அதற்கென்று தேர்ச்சி பெற்றவர்கள் இருக்கின்றார்கள் என்பதை அல்குர்ஆனே சுட்டிக் காட்டுகின்றது:

“அறிந்தவர் அறிவிப்பது போல் யாரும் உமக்கு அறிவிக்க மாட்டார்.” (பாதிர்:14)

“அதனைப் பற்றி நன்கு தெரிந்தவரிடம் வினவுவீராக.” (அல்புர்கான்: 59)

“நீங்கள் அறியாவிட்டால் அறிந்தவர்களிடம் கேட்டு அறிந்து கொள்ளுங்கள்.” (அந்நஹல்:43, அல்அன்பியா:07)

எனவேதான் வெற்றிக்கான இத்தலைமுறையினரை உபரியான அம்சங்கள் அடிப்படையான விவகாரங்கிலிருந்து திசை திருப்பிவிட மாட்டாது. கருத்து வேறுபாடான அம்சங்களில் விவாதம் புரிந்து தமது நேரங்களும் முயற்சிகளும் வீணாகிப்போக அவர்கள் விட்டுவிட மாட்டார்கள். வீண் தர்க்கத்திற்குப் பதிலாக செயல்களிலும், அழிப்பதற்குப் பதிலாக ஆக்குவதிலும், பிரிப்பதற்குப் பதிலாக இணைப்பதிலும் மும்முரமாக அவர்கள் ஈடுபட்டிருப்பார்கள். இந்த வகையில்:

“நாம் உடன்பட்டவற்றில் பரஸ்பரம் ஒத்துழைப்போம். நாம் கருத்து முரண்பட்டவற்றில் ஒருவருக்கொருவர் நியாயம் காண்போம்” என்பதே அவர்களது இலச்சினையாக இருக்கும்.

இவர்கள் இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் இடையில் சம நிலையை ஏற்படுத்து வார்கள்; ஒவ்வொன்றிற்குமுரிய உரிமையைக் கொடுப்பார்கள். இவர்கள் துறவிகளைப் போல உலகத்தை விட்டு வெருண்டோடவும் மாட்டார்கள். அதேநேரம் உலக மோகம் பிடித்து அதற்காக நாயாய் அலையவும் மாட்டார்கள்.

அல்குர்ஆன் விபரிப்பது போன்று அறிவிலிகளைப் போல அவர்கள் பின்வருமாறு பிரார்த்திக்கவும் மாட்டார்கள்:

“எங்கள் இரட்சகா! இவ்வுலகிலேயே (எல்லாவற்றையும்) எங்களுக்குத் தந்துவிடு. இத்தகையவர்களுக்கு மறுமையில் எத்தகைய நற்பாக்கியமும் இல்லை.” (அல்பகரா: 200)

மாறாக முஃமின்கள் கூறக்கூடிய பின்வரும் பிரார்த்தனையையே கூறுவார்கள்: “எங்கள் இரட்சகா! எமக்கு இம்மையில் நலவையும் மறுமையில் நலவையும் தந்து நரக வேதனையிலிருந்து எம்மைக் காப்பாற்றுவாயாக!” (அல்பகரா: 201)

அல்லாஹ்வின் தூதர் றகுல் (ஸல்) அவர்கள் தமக்காகக் கேட்ட பிரார்த்தனையை தமக்கும் கேட்பார்கள்: “யா அல்லாஹ்! எனது விவகாரங்களின் பாதுகாப்பு கேடயமாக அமையக் கூடிய எனது மார்க்கத்தை சீராக்கித் தருவாயாக! நான் வாழும் இந்த உலகையும் சீராக்கித் தருவாயாக! நான் திரும்பிச் செல்ல இருக்கும் மறுமையையும் எனக்குச் சீராக்கித் தருவாயாக!” (முஸ்லிம்)

இவர்கள் ஆன்மாவைத் தூய்மைப்படுத்துவதற்காக உடலில் கவனயீனமாக இருக்கமாட்டார்கள். உடலின்புத்திற்காக ஆன்மாவைப் புறக்கணித்து விடவும் மாட்டார்கள். ஆன்மாவிற்கும் சடத்துவத்திற்குமிடையிலான கலவையாகவும், இம்மையையும் மறுமையையும் இணைத்தவர்களாகவும் அவர்கள் இருப்பார்கள். அவ்வாறே அறிவையும் ஈமானையும், யதார்த்தத்தையும் இலட்சிய வாத்தையும், பகுத்தறிவையும் உள்ளத்தையும் இணைத்தவர்களாகவும் அவர்கள் இருப்பார்கள். இலட்சியங்களில் நிலையானவர்களாகவும், அவற்றை அடையும் வழிமுறைகளில் காலமாற்றத்தை அணுகிப்பவர்களாகவும் இருப்பார்கள். கடமைகளை நிறைவேற்றுவவர்களாகவும், உரிமைகளைக் கேட்டுப் பெறுபவர்களாகவும் இருப்பார்கள். பழையவற்றைப் பாதுகாப்பதோடு புதிய வற்றிலிருந்து பயன்பெறுவார்கள். கடந்த காலத்தைப் புறக்கணிக்கவோ, நிகழ் காலத்தை விட்டும் ஒதுங்கிக் கொள்ளவோ மாட்டார்கள். பயனுள்ள பழமையில் குறைவு செய்யவோ, பொருத்தமான புதியவற்றை ஏற்றுக் கொள்வதில் சங்கடப்படவோ மாட்டார்கள்.

இவர்கள் தமக்கான உரிமைகளை கேட்குமுன் தம்மீதுள்ள கடமைகள் பற்றியே சிந்திப்பார்கள். “என்மீதுள்ள கடமைகள் என்ன?” என்ற கேள்வியே இவர்களது முதற் கவனமாக இருக்குமேயன்றி “எனக்குரிய உரிமைகள் என்ன?” என்பது வல்ல. பகலிலே செயல் வீரர்களாகவும், இரவிலே நீண்டநேரம் நின்று வணங்குபவர்களாகவும் காணப்படுவார்கள். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் தோழர்களும், அவர்களைப் பின்பற்றியோரும் வர்ணிக்கப்பட்டது போல இவர்கள் பகலில் குதிரை வீரர்கள் போன்றும், இரவில் துறவிகள் போன்றும் காட்சியளிப்பார்கள். இவர்களின் பகற் செயற்பாடு இராச செயற்பாட்டிலோ, இராச செயற்பாடு பகற் செயற்பாட்டிலோ அத்துமீறி விட மாட்டாது. நபிலான செயல் பர்ழான செயலை விட்டும் அவர்களைப் பராக்காக்கிவிடவோ அல்லது ஒரு பர்ழான செயல் அதுபோன்ற இன்னொரு பர்ழான செயலை விட்டும் பராக்காக்கிவிடவோ மாட்டாது.

இச்சந்ததியினர் அல்லாஹ்வின் அருட்கொடைகளை பூமியிலே தேடிச் சென்று, அடியாருக்கு அல்லாஹ் அருளிய ஹலாலானவற்றையும் சிறந்தவற்றையும் அனுபவிப்பார்கள். இவர்களில் ஒருவர் இரவு முழுவதும் பட்டினியாக இருந்தாலும் கூட அவரது கையோ, பார்வையோ, ஆசையோ ஹறாத்தை நோக்கிச் செல்லாது. ஏனெனில் அவர்கள் ஒரு பிடி உணவுக்காக அல்லது அற்ப இச்சைக்காக நரகை வாங்கக் கூடியவர்களல்ல. அவர்கள் ஈயின் இறகிற்காக சுவனத்தை விற்றுவிடக் கூடியவர்களும்ல்ல.

பாவமன்னிப்புக் கோரி அல்லாஹ்வின்பால் மீளுபவர்கள்

இச்சந்ததியினர் தவ்பாக் கேட்டு அல்லாஹ்விடம் மீள்பவர்களாக இருப்பார்கள். அல்லாஹ்வினதும் தங்களதும் எதிரிகளிடம் எச்சரிக்கையாக இருப்பதை விட அதிகமாக, அல்லாஹ்விற்கு மாறு செய்வதையிட்டு எச்சரிக்கையாக இருப்பார்கள். இவர்கள் தொடர்ந்தும் அல்லாஹ்விடம் ஹறாத்தை விட்டு ஹலாலையும், மாறுசெய்வதை விட்டு கட்டுப்பாட்டையும் போதுமாக்கித் தருமாறு வேண்டுவார்கள். உறுப்புக்களின் பாவங்களை விட உள்ளத்தால் ஏற்படும் பாவங்களுக்கே அதிகம் பயப்படுவார்கள். ஏனெனில் அகங்காரம், பெருமை, ஆணவம், முகஸ்துதி, அடுத்தவர்களைப் பற்றிய தப்பெண்ணம், பொறாமை, காழ்ப்புணர்ச்சி போன்ற அல்குர்ஆனும் ஹதீஸ்களும் எச்சரிக்கின்ற... உள்ளத்தால் ஏற்படும் பாவங்களே அபாயகரமானவை; மோசமான விளைவுகளை ஏற்படுத்தக் கூடியவை. இவற்றையே இமாம் கஸ்ஸாலி (றஹ்)

அவர்கள்: “நோன்பு, இரவு வணக்கம் போன்ற அமல்களின் நன்மைகளைக்கூட பெரும்பாவங்கள் அழித்துவிடக் கூடியவை (அல்முஹ்லிகாத்)” என்று குறிப்பிடுகிறார்கள். நெருப்பு விறகை எரித்துவிடுவதுபோன்று இவை நன்மைகளை அழித்துவிடக் கூடியவை.

கீழ்வரும் நபி மொழிகளை மீட்டுவது இவர்களுக்கு போதுமானதாக இருக்கும்:

“யாருடைய உள்ளத்தில் அணுவளவேனும் பெருமை இருக்கிறதோ அவர் சவனம் நுழையமாட்டார்” (முஸ்லிம்)

“மூன்று விடயங்கள் மனிதனை அழித்துவிடக் கூடியவை: அளவுகடந்த உலோபித்தனம், மனோ இச்சை, தற்பெருமை.” (அல்ஹதீஸ்)

“நிச்சயமாக சிறிதளவு முகஸ்துதியும் இணைவைத்தலாகும்.” (அல்ஹதீஸ்)

“முன்னைய சமூகங்களின் நோய்களான பொறாமை, குரோதம் போன்றவை உங்களை நோக்கியும் வந்து விட்டன. குரோதம் சிரைத்துவிடக் கூடியதாகும். அது முடியை சிரைத்து விடும் என்று நான் கூறவில்லை, மாறாக அது மார்க்கத்தையே சிரைத்துவிடும்.” (அல்ஹதீஸ்)

கீழ்வரும் வசனத்தை மீட்டுவது கூட இவர்களுக்குப் போதுமானதாக அமையும் “ஈமான் கொண்டவர்களே! அதிகமான எண்ணங்களைத் தவிர்ந்து கொள்ளுங்கள். நிச்சயமாக சிறிதளவு தப்பெண்ணம் கொள்வதும் பாவமாகும்” (அல்ஹுஜ்ராத்: 12)

இதுதான் பாவங்கள் பற்றிய அவர்களது நிலைப்பாடாகும். அவர்கள் அவற்றையிட்டு பயப்படுவார்கள். அவற்றுக்கு இட்டுச் செல்லும் வாயில்களையும் வழிகளையும் விட்டுத் தூரமாக இருப்பார்கள். பாவத்திற்கான வழியைத் தடுப்பதற்கும், குழப்பத்தை விட்டுத் தூரமாவதற்கும், சந்தேகங்களைத் தவிர்த்துக் கொள்ளவுமே அவர்கள் இவ்வாறு செய்வார்கள். யார் சந்தேகங்களைத் தவிர்த்துக் கொள்கிறாரோ அவர் தனது மார்க்கத்திற்கும் மானத்திற்கும் பாதுகாப்பாக நடந்து கொண்டவராவார்.

இவ்வாறிருந்த போதிலும், அவர்கள் ஆதம் நபியின் சந்ததியில் வளர்ந்த மனிதர்களே. ஆதம் நபியைப் பற்றி அல்லாஹுதஆலா பின்வருமாறு கூறுகிறான்: “நாம் அதற்கு முன் ஆதமிடம் வாக்குறுதி பெற்றிருந்தோம் பின்னர் அதனை அவர் மறந்துவிட்டார். அதன்படி நடக்கும் உறுதியை நாம் அவரிடம் காணவில்லை.” (தாஹா:115)

எனவே இவர்கள் தூய்மையான மலக்குகளே. பாவ விலக்களிக்கப்பட்ட நபிமார்களே அல்ல. இவர்களும் அனைத்து மனிதர்கள் போன்று தவறிழைக்கக் கூடியவர்களே. என்றாலும் மண்ணின் ஈரப்பிலிருந்து அவசரமாக விடுபட்டு அல்லாஹ்விடம் பாவமன்னிப்புக் கோரி அவர்கள் மீண்டு வருவார்கள். இதுவே தக்வாவுடையவர்களின் இயல்பு என அல்குர்ஆன் குறிப்பிட்டு கின்றது: “அவர்களை ஷைத்தானுடைய தவறான எண்ணம் தீண்டினால் அல்லாஹ்வை ஞாபகப்படுத்திக் கொள்வார்கள். அப்போது அவர்கள் விழிப்படைந்து கொண்டவர்களாவர்.” (அல்அஃராப்: 201)

இவ்வாறே அல்லாஹ் அவர்களோடு செய்த உடன்படிக்கையையும் நினைவுகூர்வார்கள்: “ஆதமின் மக்களே! நீங்கள் ஷைத்தானை வணங்க வேண்டாம் என்றும், நிச்சயமாக அவன் உங்களுக்கு தெளிவான எதிரியாவான் எனவும் உங்களிடம் நாம் வாக்குறுதி பெறவில்லையா? என்னையே வணங்குங்கள்; இதுதான் நேரான பாதையாகும் எனவும் நாம் வாக்குறுதி பெறவில்லையா?” (யாஸீன்:60-61)

அல்லாஹ் அவர்கள்மீது சொரிந்த அருட்கொடைகளையும், நேற்று அவனோடு செய்த ஒப்பந்தத்தையும், இன்று அவன் கண்காணித்துக் கொண்டிருப்பதையும், நாளை அவன் விசாரிக்க இருப்பதையும் அவர்கள் நினைவுகூர்வார்கள். எனவே மறைவானவற்றையும், தமது இலட்சியத்தையும், அதற்கான பாதையையும் தமது தீட்சண்யக் கண்களால் பார்ப்பவர்களாக இருப்பார்கள்.

இந்தவகையில், ஆன்மாவின் தூய்மையை மண்ணின் அழுக்கு எப்போதாவது கெடுத்து விட்டாலும் அல்லது மனோ இச்சையின் தூண்டுதலுக்கு முன்னால் மார்க்கத்தின் தூண்டுதல் தோற்றுவிட்டாலும் ஷைத்தானுக்கோ, அவனது சகாக்களுக்கோ ஒரேயடியாகக் கட்டுப்பட்டு விடமாட்டார்கள். மாற்றமாக அவர்களது தந்தை ஆதமும், தாய் ஹவ்வாவும் (அலை) கூறியதையே கூறுவார்கள்: “இரட்சகா! நாம் எமக்கே அநியாயம் இழைத்து விட்டோம். நீ எங்களை மன்னித்து அருள் பாலித்திருக்காவிட்டால் நாம் நஷ்டவாளிகளாக இருந்திருப்போம்” (அல்அஃராப்:23). இதுவே இவர்களது சிறப்பம்சம்.

“அவர்கள் ஒரு மானக்கேபான செயலைச் செய்து விட்டால் அல்லது தங்களுக்கே அநியாயம் இழைத்துக் கொண்டால் அல்லாஹ்வை ஞாபகப்படுத்தி தங்கள் பாவங்களுக்காக இஸ்திபார் செய்து கொள்வார்கள். அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு யார்தான் பாவங்களை மன்னிப்பான்? அவர்கள் பாவம் என்று அறிந்து கொண்டே தாம் செய்பவற்றில் பிடிவாதமாக இருக்கமாட்டார்கள்.” (ஆலஇமரான்: 135)

அவர்கள் பால் அல்லாஹ் தேவையற்றவனாக இருந்தபோதிலும் கூட இடையறாத அவனது அருட்கொடைகள் தொடர்ந்தும் இறங்கிக் கொண்டிருப்பதை அவர்கள் காண்பார்கள். அவ்வாறே, குறைபாடுடைய தங்களது செயல்கள் அவனை நோக்கி உயர்ந்து கொண்டிருப்பதையும் அவர்கள் காண்பார்கள். எனவே, அவர்கள் அவனது விடயத்தில் குறைவு செய்ததாகவே உணர்வார்கள். இதனால் யூனஸ் (அலை) அவர்கள் இருளிலிருந்தபோது கூறியது போல இவர்களும் மன்றாடுவார்கள்: “உன்னைத்தவிர வணங்கப் படக் கூடியவன் யாருமில்லை. நீ தூய்மையானவன். நிச்சயமாக நான் அநியாயக் காரர்களில் ஒருவனாகி விட்டேன்.” (அல் அன்பியா: 87)

அறிவுடையவர்கள் பிரார்த்தித்ததை அவர்களும் என்றும் பிரார்த்தித்துக் கொண்டிருப்பார்கள். “இரட்சகா! உமது இரட்சகனை ஈமான் கொள்ளுங் களென ஈமானின்பால் அழைப்பு விடுத்த அழைப்பாளரின் அழைப்பை செவியேற்று அவ்வாறே நாமும் ஈமான் கொண்டோம். எனவே எங்கள் இரட்சகா! எங்கள் பாவங்களை மன்னிப்பாயாக! எமது தீமைகளை எம்மை விட்டு நீக்கியும் விடுவாயாக! மேலும், எம்மை நல் லோருடன் மரணிக்கவும் செய்வாயாக!” (ஆலஇம்ரான்:193)

நாம் எதிர்பார்க்கும் வெற்றிக்குரிய சந்ததியினர்

நாம் வேண்டிக் கொண்டிருக்கும் வெற்றியின் சந்ததியினர் இவர்கள்தான். இதனைத்தான் ஜகர்தா முதல் ரிபாத் வரையுள்ள முழு உம்மத்தும் தேடிக் கொண்டிருக்கிறது. இதனை உருவாக்கவே நாம் உளமுருகி முயற்சித்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

இஸ்லாத்திற்கெதிரான உள்நாட்டு சக்திகளும், சர்வதேச சக்திகளும் கருவிலேயே அழித்துவிடுவதற்கு முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கின்ற சந்ததியும் இதுதான். அவற்றின் முயற்சி முடியாமற் போகும்போது இச்சந்ததியின் உண்மையான இலக்கை விட்டு பொய்யான இலக்குகளை நோக்கித் திருப்பி விடவும், அதன் பாரிய போராட்டத்தை விட்டு அற்பமான கிளைப் போராட்டங்களை நோக்கித் திருப்பிவிடவும் அவை முயற்சிக்கின்றன. அவ்வாறே அதன் பாதையில் செயற்கையான தடைகளை ஏற்படுத்துவதன் மூலம் அதன் பயணத்தைத் தடுக்கப் பார்க்கின்றன. எதிரியோடு மோதுவதற்குப் பதிலாக தங்களுக்குள் மோதுபவர்களாக இச்சந்ததியினரை ஆக்கிவிடவும், வெளியேற முடியாத வீண் தர்க்கங்களில் அவர்களை ஆழ்த்திவிடவும் அவை முயற்சிக்கின்றன.

இவ்வெற்றிச் சந்ததியை உருவாக்குவதே சமகால இஸ்லாமிய இயக்கங்களின் முழுமுதற் கடமையாக இருக்க வேண்டும். அதேபோல், தாங்களும், சிந்தனையாளர்களும், சட்ட அறிஞர்களும், பயிற்றுவிப்பாளர்களும் இத்தலைமுறையை மிகச் சிறந்த முறையிலும் பூரணமாகவும் பயிற்றுவித்து தயார் படுத்தும் வழியில் பரஸ்பரம் தங்களுக்குள் ஒத்துழைப்பும் அவசியமாகும். ஆன்மீக ரீதியாகவும், உடல் ரீதியாகவும், அறிவு ரீதியாகவும், பண்பாட்டு ரீதியாகவும், சமூக, அரசியல் ரீதியாகவும் இத்தயாரிப்பு நிகழ வேண்டியிருக்கிறது. மேலும், இச்சந்ததி தனக்குள்ளே இருக்கும் நோய்களால் அரிக் கப்பட்டு அழிந்துவிடாமலும், எதிரிகளது சூழ்ச்சியாலும், நண்பர்களின் அறிவீனத்தாலும் இழிந்து விடாமல் இருக்கும் வகையிலும் பாதுகாப்பதும் இத்தகையவர்களது கடமையாகும்.

இது ரித்தத்தை எதிர்ப்பதிலும், ரித்தத்தோடு போராடுவதிலும் அபூபக்ர் (றழி) அவர்களின் ஆன்மாவைச் சுமப்பதற்காக அல்லாஹ் உருவாக்குகின்ற சந்ததியாகும். அல்லாஹ் இது குறித்து பின்வருமாறு வர்ணிக்கிறான்: “ஈமான் கொண்ட வர்களே! தமது மார்க்கத்தைவிட்டும் உங்களில் எவராவது நீங்கிவிடுவாரானால் (அப்போது அவர்களுக்குப் பகரமாக) அல்லாஹ் ஒரு சமூகத்தைக் கொண்டுவருவான். அவன் அவர்களை விரும்புவான். அவர்களும் அவனை விரும்புவார்கள். அவர்கள் முஃமின்கள் மீது இரக்கம் காட்டுவார்கள். நிராகரிப்பாளர்கள் மீது கடுமையாக நடந்து கொள்வார்கள். இன்னும், அல்லாஹ் வின் பாதையில் போராடுவார்கள். நிந்திப்பவனின் எந்தவோர் நிந்தனைக்கும் பயப்பட மாட்டார்கள். இது அல்லாஹ்வின் பேரருளாகும். அவன் அதனை நாடியோருக்கு வழங்குவான். அல்லாஹ் விசாலமானவனும் மிகவும் அறிந்தவனுமாவான்.” (அல்மாயிதா: 54)

இச்சந்ததி மூலமே அல்லாஹ்வின் கொடி பூமியில் மேலோங்க முடியும்.

இதன் மூலமே படைப்புக்களின் உலகத்தில் படைப்பாளனின் மார்க்கம் ஆட்சி புரிய முடியும்.

இதன் மூலமே பூமியின் இருள்களைக் கிழித்து வானத்தின் ஒளி பிரகாசிக்க முடியும்.

அல்லாஹ்வின் உதவியிறங்குவதற்கும், மலக்குகள் சேர்ந்து பயணிப்பதற்கும், பிரபஞ்சத்திலுள்ள அனைத்தும் வசப்படுத்தப்படுவதற்கும் தகுதியான தலைமுறையும் இதுதான்.

இத்தலைமுறையைப் பார்த்தே கற்களும் மரங்களும் “அல்லாஹ்வின் அடியானே! முஸ்லிமே! இதோ உன்னுடைய எதிரி எனக்குப் பின்னால் இருக்கிறான். வந்து அவனைக் கொல!” என்று கூறும்.

பலவீனமான சரூகுகளாக அடிபடும் நிலையிலிருந்து பலமான- ஆக்க பூர்வமான கட்டடத்தை நோக்கி நகருமாறும். றப்பானிய்யப் பண்பு கொண்ட இச்சந்ததியோடு இணைந்து கொள்ளுமாறும். இஸ்லாமிய இளைஞர்களுக்கும் யுவதிகளுக்கும் இன்று அழைப்பு விடுக்கப்படுகிறது. அல்லாஹ்வின் அருளால் அதற்கான சுபசோபனங்கள் தெரியத் தொடங்கிவிட்டன. இஸ்லாமிய நாடுகள் அனைத்திலும் இதற்கான முன்னணிப் படைகள் உருவாகத் தொடங்கிவிட்டன. உண்மையான சீர்திருத்தவாதிகளின் முயற்சிகள் வீண்போய்விடவில்லை.

“அல்லாஹ் உங்களது ஈமானை வீணாக்கிவிடுபவனாக இல்லை. நிச்சயமாக அல்லாஹ் மனிதர்களிடத்தில் மிகவும் அன்பு காட்டுபவனும் மிகக் கிருபையுடையோனுமாவான்.” (அல்பகரா: 143)

போராடாமல் அமர்ந்திருப்பதிலும். கேளிக்கைகளில் ஆழ்ந்திருப்பதிலும். அசத்தியவாதிகளின் அணியில் சேர்ந்திருப்பதிலும் திருப்தி காண்பவர்களைப் பொறுத்தவரையில். அவர்கள் தம்மையிழந்து ஷைத்தானுக்கு வெற்றியைக் கொடுத்துவிட்டார்கள். தமது இரட்சகனைக் கோப்படுத்தி அவனது எதிரியைத் திருப்திப்படுத்திவிட்டார்கள். இம்மையிலும் மறுமையிலும் இலாபம்தரும் மிகப் பெரும் வியாபாரமொன்றை அவர்கள் வீணாக்கிவிட்டார்கள்.

வஆகிறு தஃவானா அனில் ஹம்துலில்லாஹி றப்பில் ஆலமீன்.

மீள்பார்வை ஊடக மையத்தின் நூல் வெளியீடுகள்

01. இஸ்லாமிய அகீதாவில் அல்லாஹ்
02. திருமணம்
03. பலஸ்தீனப் பிரச்சினையும் போராட்டமும்
04. இனப் பிரச்சினை ஓர் இஸ்லாமியக் கண்ணோட்டம்
05. தஃவாப் பணியில் பெண்கள்
06. நோன்பு: நோக்கமும் நடைமுறையும்
07. நோன்பு: சட்டங்களும் நடைமுறையும்
08. ஓர் அஜமி கண்ட அல்தூர்ஆன்
09. கருத்து வேறுபாடுகள்
10. தௌஹீதின் யதார்த்த நிலை
11. அறபு மொழி இக்கணமும் பயிற்சிகளும்
12. இஸ்லாம் ஓர் இலகுவான மார்க்கம்
13. வாழ்க்கை ஒரு வணக்கம் (தமிழ், சிங்களம்)
14. இஸ்லாமும் குடும்ப வாழ்வும்

தனது தஃவாவிற்காக கசப்பானவற்றை
 இன்பமாகக் கருதும்.
 தனது அகீதாவிற்காக வேதனை
 அனுபவிக்கும் முஃமினின் விடயத்தில்
 அநியாயக்காரனால்
 என்னதான் செய்யமுடியும்?
 அம் முஃமினோ நாடுகடத்தப்படுவதை
 அல்லாஹ்வை நோக்கிய ஹிஜ்ரத்தாகவும்,
 சிறைவாசத்தை அல்லாஹ்வை
 வணங்குவதற்கான தனிமையாகவும்,
 போராட்டத்தில் கொல்லப்படுவதை
 அல்லாஹ்வின் பாதையில் ஷஹீதாக
 மரணிப்பதாகவும் கருதுகின்றான்.

